

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 2/2004

fastlagt af Rådet den 27. oktober 2003

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2004 af ... om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer

(2004/C 48 E/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

procedurer for autorisation af virksomhederne samt krav vedrørende opbevaring, transport og sundhedsmærker.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152, stk. 4, litra b),

(5) Disse principper udgør et fælles grundlag for hygiejnisk produktion af fødevarer af animalsk oprindelse, hvorved der gives mulighed for at forenkle de eksisterende direktiver.

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

(6) Det er ønskeligt at opnå en yderligere forenkling ved anvendelse af de samme regler på alle animalske produkter, når dette kan lade sig gøre.

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

(7) Kravet i forordning (EF) nr. .../2004 om, at ledere af fødevarer virksomheder, der udfører et hvilket som helst stadium i produktionen, forarbejdningen og distributionen af fødevarer efter primærproduktionen og dertil knyttede operationer, skal udarbejde, gennemføre og videreføre procedurer, der bygger på HACCP-principperne (Hazard Analysis Critical Control Point), giver ligeledes mulighed for forenkling.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2004 ⁽⁴⁾ fastsættes de generelle regler for fødevarerhygiejne, som gælder for ledere af fødevarer virksomheder.

(8) Disse elementer udgør i fællesskab baggrunden for en omarbejdelse af de særlige hygiejnebestemmelser, der er indeholdt i de eksisterende direktiver.

(2) Nogle fødevarer kan udgøre særlige risici for menneskers sundhed, hvorfor der bør fastsættes særlige hygiejnebestemmelser. Dette gælder især animalske fødevarer, i forbindelse med hvilke der har været hyppige indberetninger af mikrobiologiske og kemiske risici.

(9) Hovedformålene med omarbejdelsen er at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau med hensyn til fødevarer sikkerhed, navnlig ved at sørge for, at de samme regler gælder for ledere af fødevarer virksomheder i hele Fællesskabet, og sikre, at det indre marked for animalske produkter fungerer korrekt og således bidrager til at nå den fælles landbrugspolitikens mål.

(3) Som led i den fælles landbrugspolitik er der vedtaget en række direktiver med henblik på at fastsætte særlige sundhedsbestemmelser for produktion og markedsføring af de produkter, der står på listen i traktatens bilag I. Disse sundhedsbestemmelser har mindsket handelsbarriererne for de pågældende produkter, hvilket har bidraget til oprettelsen af det indre marked, og de har samtidig sikret et højt niveau for beskyttelse af folkesundheden.

(10) Det er nødvendigt at opretholde og, hvor dette er påkrævet for at sikre forbrugerbeskyttelse, skærpe detaljerede hygiejnebestemmelser for animalske produkter.

(4) Med hensyn til folkesundhed indeholder disse bestemmelser fælles principper, navnlig i forbindelse med producenterne og myndighedernes ansvar, strukturelle, operationelle og hygiejnemæssige krav til virksomhederne,

(11) Fællesskabets bestemmelser bør hverken gælde for primærproduktion til brug i private husholdninger eller for tilberedning, håndtering eller opbevaring af fødevarer i hjemmet til brug i private husholdninger. I tilfælde hvor små mængder primærprodukter eller visse typer kød leveres direkte fra fødevarer virksomheden til den endelige forbruger eller en lokal detailvirksomhed er det endvidere hensigtsmæssigt at beskytte folkesundheden gennem national lovgivning, især på grund af det nære forhold mellem producent og forbruger.

⁽¹⁾ EFT C 365 E af 19.12.2000, s. 58.

⁽²⁾ EFT C 155 af 29.5.2001, s. 39.

⁽³⁾ Udtalelse fra Europa-Parlamentet af 15. maj 2002 (EUT C 180 E af 31.7.2003, s. 288), Rådets fælles holdning af 27. oktober 2003 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Side 1 i denne EUT.

- (12) Kravene i forordning (EF) nr. .../2004 er generelt tilstrækkelige til at sikre fødevarerens sikkerhed i virksomheder, der udøver detailvirksomhed omfattende direkte salg eller levering af animalske produkter til den endelige forbruger. Denne forordning bør generelt anvendes på engrosaktiviteter (dvs. når en detailvirksomhed udfører aktiviteter med henblik på at levere animalske fødevarer til en anden virksomhed). Med undtagelse af de særlige temperaturkrav i denne forordning burde kravene i forordning (EF) .../2004 ikke desto mindre være tilstrækkelige i forbindelse med engrosaktiviteter, der udelukkende består i oplagring eller transport.
- (13) Medlemsstaterne bør til en vis grad selv kunne bestemme, om de vil udvide eller begrænse anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning til at omfatte detailhandel i henhold til national lovgivning. De kan imidlertid kun begrænse anvendelsen, hvis de mener, at bestemmelserne i forordning (EF) .../2004 er tilstrækkelige til at nå målene for fødevarerhygiejne, og når levering af animalske fødevarer fra en detailvirksomhed til en anden virksomhed kun er en marginal, lokal og begrænset aktivitet. En sådan levering bør derfor kun udgøre en lille del af virksomhedens aktiviteter, de virksomheder, der leveres til, bør være beliggende i umiddelbar nærhed, og leveringen bør kun vedrøre visse typer produkter eller virksomheder.
- (14) I medfør af traktatens artikel 10 har medlemsstaterne pligt til at træffe alle foranstaltninger, som er egnede til at sikre, at lederen af en fødevarer virksomhed opfylder de forpligtelser, der er fastlagt i denne forordning.
- (15) Det er et vigtigt led i fødevarerens sikkerhed, at fødevarer kan spores. Ud over at overholde de generelle regler i forordning (EF) nr. 178/2002⁽¹⁾ bør lederne af fødevarer virksomheder, der skal autoriseres i henhold til denne forordning, sikre, at alle de animalske produkter, som de markedsfører, er forsynet med enten et sundhedsmærke eller et identifikationsmærke.
- (16) Fødevarer, der importeres til Fællesskabet, skal opfylde de almindelige bestemmelser i forordning (EF) nr. 178/2002 eller opfylde bestemmelser, der er ligestillet med EF-bestemmelserne. I nærværende forordning defineres visse specifikke hygiejnekrav til animalske fødevarer, der importeres til Fællesskabet.
- (17) Vedtagelsen af denne forordning bør ikke forringe den beskyttelse, der gives af de yderligere garantier, der er vedtaget for Finland og Sverige ved disses tiltrædelse af
- Fællesskabet og bekræftet ved beslutning 94/968/EF⁽²⁾, 95/50/EF⁽³⁾, 95/160/EF⁽⁴⁾, 95/161/EF⁽⁵⁾, 95/168/EF⁽⁶⁾, 95/409/EF⁽⁷⁾, 95/410/EF⁽⁸⁾ og 95/411/EF⁽⁹⁾. Den skal fastsætte en procedure for i en overgangsperiode at yde garantier til enhver medlemsstat, der har et godkendt nationalt bekæmpelsesprogram, som for så vidt angår de pågældende animalske fødevarer er ligestillet med dem, der er godkendt for Finlands og Sveriges vedkommende. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 om bekæmpelse af salmonella og andre bestemte fødevarerbårne zoonotiske agenser⁽¹⁰⁾ fastsætter en tilsvarende procedure med hensyn til levende dyr og rugeæg.
- (18) For så vidt angår de strukturelle krav og hygiejnebestemmelserne i denne forordning er det hensigtsmæssigt at anvende dem på alle typer virksomheder, herunder mindre virksomheder og mobile slagteenheder.
- (19) Der er også behov for fleksibilitet for at muliggøre fortsat brug af traditionelle metoder i produktions-, forarbejdnings- eller distributionsleddet og i forbindelse med de strukturelle krav til virksomhederne. Flexibilitet er af særlig betydning for regioner med særlige geografiske vanskeligheder, herunder regioner i den yderste periferi som omhandlet i traktatens artikel 299, stk. 2. Flexibilitet bør dog ikke bringe fødevarerens sikkerhed i fare. Eftersom alle fødevarer, der er produceret i overensstemmelse med hygiejnebestemmelserne, endvidere normalt vil kunne omsættes frit i hele Fællesskabet, bør der være fuld åbenhed om den procedure, der giver medlemsstaterne mulighed for at udvise fleksibilitet. Der bør om nødvendigt kunne forhandles med henblik på at løse konflikter i Den Stående Komité for Fødevarerækæden og Dyresundhed, som er nedsat ved forordning (EF) nr. 178/2002.
- (20) Definitionen af maskinseparatoreret kød bør være generisk og omfatte alle metoder til mekanisk separation. Den hastige teknologiske udvikling på dette område indebærer, at det er hensigtsmæssigt at have en fleksibel definition. De tekniske krav til maskinseparatoreret kød bør imidlertid variere, afhængigt af en risikovurdering, fremkommet ved anvendelse af forskellige metoder af produktet.
- (21) Der er indbyrdes påvirkninger mellem lederne af fødevarer virksomheder, som også omfatter fodersektoren, og sammenhæng mellem hensynet til dyresundhed, dyrevæl-

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerens sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerens sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 371 af 31.12.1994, s. 36.

⁽³⁾ EFT L 53 af 9.3.1995, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT L 105 af 9.5.1995, s. 40.

⁽⁵⁾ EFT L 105 af 9.5.1995, s. 44.

⁽⁶⁾ EFT L 109 af 16.5.1995, s. 44.

⁽⁷⁾ EFT L 243 af 11.10.1995, s. 21.

⁽⁸⁾ EFT L 243 af 11.10.1995, s. 25.

⁽⁹⁾ EFT L 243 af 11.10.1995, s. 29.

⁽¹⁰⁾ EUT L 325 af 12.12.2003, s. 1.

færd og folkesundhed i alle produktions-, forarbejdnings- og distributionsled. Dette kræver passende kommunikation mellem de forskellige interessenter igennem hele fødevarekæden fra primærproduktion til detailledet.

(22) For at sikre korrekt undersøgelse af nedlagt vildtlevende vildt, der markedsføres i Fællesskabet, skal kroppe af nedlagte dyr og deres organer forevises til offentlig post mortem-kontrol på en vildthåndteringsvirksomhed. For at bevare visse jagttraditioner uden derved at bringe fødevarsikkerheden i fare, er det dog tilstrækkeligt at give adgang til uddannelse for jægere, der markedsfører vildtlevende vildt til konsum. Dette skulle gøre det muligt for jægerne at foretage en foreløbig undersøgelse af vildtlevende vildt på stedet. Under disse omstændigheder er det ikke nødvendigt at kræve, at uddannede jægere indleverer alle organer til vildthåndteringsvirksomheden til post mortem-kontrol, hvis de foretager denne foreløbige undersøgelse og ikke finder nogen afvigelse eller risici. Medlemsstaterne bør dog have mulighed for at indføre strengere regler inden for deres områder for at imødegå specifikke risici.

(23) Denne forordning bør opstille kriterier for rå mælk, indtil der er vedtaget nye krav for markedsføring heraf. Disse kriterier bør være tærskelværdier, hvilket indebærer, at hvis de overskrides, træffer lederne af fødevarer virksomheder korrigerende foranstaltninger og underretter den kompetente myndighed. Kriterierne bør ikke være grænseværdier, hvis overskridelse betyder, at den rå mælk ikke kan markedsføres. Dette indebærer i visse tilfælde, at rå mælk, der ikke fuldt ud opfylder kriterierne, uden risiko kan anvendes til konsum, hvis der træffes passende foranstaltninger. Med hensyn til rå mælk og rå fløde til direkte konsum bør hver medlemsstat have mulighed for at opretholde eller indføre passende sundhedsforanstaltninger for at sikre, at denne forordnings målsætninger opfyldes på dens område.

(24) Det er hensigtsmæssigt, at kriteriet for rå mælk, der anvendes til fremstilling af mejeriprodukter, er tre gange højere end kriteriet for rå mælk, der indsamles på en landbrugsbedrift. Kriteriet for mælk, der anvendes til fremstilling af forarbejdede mejeriprodukter, er en absolut værdi, hvorimod det for rå mælk indsamlet på en landbrugsbedrift er et gennemsnit. Selv om de temperaturkrav, der er fastsat i denne forordning, overholdes, stopper det ikke al bakterievækst under transport og opbevaring.

(25) Den nærværende omarbejdelse medfører, at de eksisterende hygiejnebestemmelser kan ophæves. Dette opnås ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/.../EF om ophævelse af visse direktiver om fødevarerhygiejne og sundhedsbetingelser for produktion og afsætning af visse animalske produkter til konsum ⁽¹⁾.

(26) Endvidere erstatter bestemmelserne i denne forordning vedrørende æg bestemmelserne i Rådets beslutning 94/371/EF af 20. juni 1994 om særlige hygiejnebetingelser for afsætning af visse ægtyper ⁽²⁾, som med ophævelsen af bilag II til Rådets direktiv 92/118/EØF ⁽³⁾ er ugyldige.

(27) EF-lovgivningen om fødevarerhygiejne bør baseres på videnskabelig rådgivning. Derfor bør Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet høres, når det er nødvendigt.

(28) For at tage højde for den tekniske og videnskabelige udvikling bør det sikres, at der er et nært og effektivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed.

(29) Kravene i denne forordning bør først finde anvendelse, når alle dele af den nye lovgivning om fødevarerhygiejne er trådt i kraft. Der bør også gå mindst atten måneder mellem de nye reglers ikrafttræden og deres anvendelse, så de berørte erhverv har tid til at tilpasse sig.

(30) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer gældende for ledere af fødevarer virksomheder. Bestemmelserne supplerer bestemmelserne i forordning (EF) nr. .../2004 ⁽⁵⁾. De gælder for uforarbejdede og forarbejdede animalske produkter.

⁽²⁾ EFT L 168 af 2.7.1994, s. 34.

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF (EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49). Senest ændret ved Kommissionens beslutning 2003/42/EF (EFT L 13 af 18.1.2003, s. 24).

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ Side 1 i denne EUT.

⁽¹⁾ Side 131 i denne EUT.

2. Medmindre andet udtrykkeligt er fastsat, finder forordningen ikke anvendelse på fødevarer, der indeholder både vegetabiliske produkter og forarbejdede animalske produkter. Imidlertid skal forarbejdede animalske produkter, der anvendes til at forarbejde sådanne fødevarer, fremstilles og håndteres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

3. Forordningen finder ikke anvendelse på

- a) primærproduktion til brug i private husholdninger
- b) tilberedning, håndtering eller opbevaring af fødevarer i hjemmet til brug i private husholdninger
- c) direkte levering fra producenten af små mængder primærprodukter til den endelige forbruger eller til lokale detailvirksomheder, der leverer direkte til den endelige forbruger
- d) direkte levering fra producenten til den endelige forbruger eller til lokale detailvirksomheder, der leverer kødet direkte til den endelige forbruger som fersk kød, af små mængder kød af fjerkræ og lagomorfer, der slagtes på bedriften
- e) jægere, der leverer små mængder vildtlevende vildt eller kød af vildtlevende vildt direkte til den endelige forbruger eller til lokale detailvirksomheder, der leverer direkte til den endelige forbruger.

4. Medlemsstaterne fastsætter i den nationale lovgivning bestemmelser for de aktiviteter og personer, der er nævnt i stk. 3, litra c), d) og e). Disse nationale regler skal sikre, at denne forordnings mål nås.

5. a) Medmindre andet udtrykkeligt er fastsat, finder forordningen ikke anvendelse på detailhandel.

b) Forordningen finder dog anvendelse på detailhandel, når der udføres aktiviteter med henblik på at levere animalske fødevarer til en anden virksomhed, medmindre

- i) aktiviteterne udelukkende består i oplagring eller transport, hvor de specifikke temperaturkrav i bilag III ikke desto mindre skal finde anvendelse, eller
- ii) de animalske fødevarer udelukkende leveres til andre detailvirksomheder, og en sådan levering i overensstemmelse med national ret er en marginal, lokal og begrænset aktivitet.

c) Medlemsstaterne kan vedtage nationale foranstaltninger med henblik på at anvende denne forordnings bestemmelser på detailvirksomheder, der er beliggende på deres område, og på hvilke den ikke ville finde anvendelse i henhold til litra a) og b).

6. Denne forordning gælder, uden at det berører

- a) andre bestemmelser om dyre- og folkesundhed, herunder strengere bestemmelser for at forebygge, kontrollere og udrydde overførbare spongiforme encephalopatii
- b) krav vedrørende dyrevelfærd og
- c) krav vedrørende identifikation af dyr og animalske produkters sporbarhed.

Artikel 2

Definitioner

Følgende definitioner gælder ved anvendelsen af denne forordning:

- 1) definitionerne i forordning (EF) nr. 178/2002;
- 2) definitionerne i forordning (EF) nr. .../2004;
- 3) definitionerne i bilag I og
- 4) de tekniske definitioner i bilag II og III.

KAPITEL II

FORPLIGTELSE FOR LEDERE AF FØDEVAREVIRKSOMHEDER

Artikel 3

Almindelige forpligtelser

1. Lederen af en fødevarer virksomhed skal overholde de relevante bestemmelser i bilag II og III.

2. Lederen af en fødevarer virksomhed må ikke anvende andre stoffer end drikkevand — eller rent vand, såfremt det er tilladt i henhold til forordning (EF) nr. .../2004 eller til nærværende forordning — til at fjerne overfladeforurening fra animalske produkter, medmindre anvendelsen af stoffet er godkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 2. Lederen af en fødevarer virksomhed skal også overholde alle de betingelser for anvendelsen, som måtte blive vedtaget efter samme procedure. Anvendelsen af et godkendt stof berører ikke virksomhedslederens pligt til at overholde bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 4

Registrering og autorisation af virksomheder

1. Lederen af en fødevarer virksomhed må kun markedsføre animalske produkter fremstillet i Fællesskabet, hvis de udelukkende er tilberedt og håndteret i virksomheder,

a) der opfylder de relevante krav i forordning (EF) nr. .../2004, i bilag II og III til nærværende forordning og andre relevante krav i fødevarerlovgivningen; og

b) som er registreret hos eller, hvor det kræves i medfør af stk. 2, autoriseret af myndighederne.

2. Uden at det berører artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. .../2004 må virksomheder, der håndterer de animalske produkter, der er omfattet af kravene i denne forordnings bilag III, kun drives, hvis de er autoriseret af myndighederne i overensstemmelse med denne artikels stk. 3, bortset fra virksomheder, der kun udfører

a) primærproduktion

b) transport

c) oplagring af produkter, der ikke kræver temperaturregulerede oplagringsforhold eller

d) andre former for detailhandel end dem, forordningen finder anvendelse på i henhold til artikel 1, stk. 5, litra b).

3. En virksomhed, der skal autoriseres i henhold til stk. 2, må ikke drives, medmindre myndighederne i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum ⁽¹⁾

a) har givet virksomheden autorisation til at arbejde efter et besøg på stedet; eller

b) har givet virksomheden en betinget autorisation.

4. Lederen af en fødevarer virksomhed skal samarbejde med myndighederne i overensstemmelse med forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾. Lederen af en fødevarer virksomhed skal navnlig sikre, at en virksomhed indstiller driften, hvis myndighederne trækker autorisationen tilbage eller, i tilfælde af betinget autorisation, ikke forlænger den eller ikke giver fuld autorisation.

5. Denne artikel er ikke til hinder for, at en virksomhed kan markedsføre fødevarer mellem den dato, hvor forordningen iværksættes, og den første derpå følgende inspektion, der foretages af myndighederne, forudsat at virksomheden:

a) er omfattet af krav om autorisation i overensstemmelse med stk. 2 og har markedsført animalske produkter i henhold til EF-lovgivningen, umiddelbart inden forordningen iværksættes; eller

b) er af en sådan art, at den ikke var underlagt krav om autorisation før anvendelsen af denne forordning.

Artikel 5

Sundheds- og identifikationsmærke

1. Lederen af en fødevarer virksomhed må ikke markedsføre animalske produkter, hvis de er håndteret i en virksomhed, der skal autoriseres i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, medmindre de er forsynet med enten:

a) et sundhedsmærke anbragt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾; eller

b) et identifikationsmærke anbragt i overensstemmelse med afsnit I i bilag II, hvis ovennævnte forordning ikke indeholder en bestemmelse om anbringelse af sundhedsmærke.

2. Lederen af en fødevarer virksomhed må kun anvende et identifikationsmærke på et produkt af animalsk oprindelse, hvis produktet er fremstillet i overensstemmelse med denne forordning og på en virksomhed, der opfylder kravene i artikel 4.

3. Lederen af en fødevarer virksomhed må ikke fjerne et sundhedsmærke, der er anbragt på kød i overensstemmelse med forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾, medmindre kødet udskæres, tilberedes eller på anden måde bearbejdes.

Artikel 6

Produkter af animalsk oprindelse og med oprindelse i et tredjeland

1. Ledere af fødevarer virksomheder, der importerer produkter af animalsk oprindelse fra tredjelande, sikrer, at importen kun finder sted, såfremt

a) afsendelsestredjelandet er opført på en liste over tredjelande, fra hvilke import af dette produkt er tilladt, udarbejdet i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾

b) i) den virksomhed, hvorfra produktet er afsendt, og hvor det er fremstillet eller forarbejdet, er opført på en liste over virksomheder, fra hvilke import af dette produkt er tilladt, udarbejdet i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾, hvor dette er relevant;

ii) produktet, når der er tale om fersk kød, hakket kød, tilberedt kød, kødprodukter og maskinsepareret kød, er fremstillet af kød fra slagterier og opskæringsvirksomheder, der er opført på lister, der er udarbejdet og ajourført i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾, eller af kød fra godkendte fællesskabsvirksomheder, og

iii) produktionsområdet, når der er tale om levende toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle, er opført på en liste, der er udarbejdet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 13, hvor dette er relevant

⁽¹⁾ Side 82 i denne EUT.

c) produktet opfylder:

i) kravene i nærværende forordning, herunder kravene i artikel 5 til sundheds- og identifikationsmærkning

ii) kravene i forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾ og

iii) enhver betingelse for import fastlagt i henhold til fællesskabslovgivningen om kontrol af import af animalske produkter og

d) betingelserne vedrørende certifikater og dokumenter i artikel 14 i forordning (EF) nr. .../2004 ⁽²⁾ er opfyldt, hvor dette er relevant.

2. Uanset stk. 1 kan import af fiskevarer også finde sted i henhold til de særlige bestemmelser i artikel 15 i forordning (EF) nr. .../2004 ⁽²⁾.

3. Ledere af fødevarer virksomheder, der importerer animalske produkter, sikrer,

a) at produkterne stilles til rådighed for kontrol efter importen i overensstemmelse med direktiv 97/78/EF ⁽³⁾;

b) at importen opfylder kravene i direktiv 2002/99/EF ⁽⁴⁾, og

c) at aktiviteter under deres kontrol, som finder sted efter indførslen, udføres i overensstemmelse med kravene i bilag III.

4. Ledere af fødevarer virksomheder, der importerer fødevarer indeholdende både produkter af vegetabilisk oprindelse og forarbejdede produkter af animalsk oprindelse, sikrer, at de forarbejdede produkter af animalsk oprindelse i sådanne fødevarer opfylder kravene i stk. 1-3. De skal være i stand til at påvise, at de har sikret dette (f.eks. ved passende dokumentation eller certificering, der ikke behøver at have den udformning, der er anført i stk. 1, litra d)).

⁽¹⁾ Side 1 i denne EUT.

⁽²⁾ Side 82 i denne EUT.

⁽³⁾ Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet (EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum (EFT L 18 af 23.1.2002, s. 11).

KAPITEL III

HANDEL

Artikel 7

Dokumenter

1. Når det kræves i henhold til bilag II eller III, skal fødevarer virksomheder sørge for, at forsendelser af animalske produkter ledsages af certifikater eller andre dokumenter.

2. Efter proceduren i artikel 12, stk. 2,

a) kan der udarbejdes modeller til dokumenterne;

b) kan der indføres bestemmelser om elektroniske dokumenter.

Artikel 8

Særlige garantier

1. Lederen af en fødevarer virksomhed, der agter at markedsføre følgende animalske fødevarer i Sverige eller Finland, skal opfylde bestemmelserne i stk. 2 vedrørende salmonella:

a) kød af tamkvæg og svin, inkl. hakket kød, men ekskl. tilberedt kød og maskinsepareret kød

b) kød af fjerkræ af følgende arter: tamhøns, kalkuner, perlehøns, ænder og gæs, også hakket, men ikke tilberedt kød og maskinsepareret kød, samt

c) æg.

2. a) I forbindelse med kød af tamkvæg og svin samt kød af fjerkræ skal der tages stikprøver af senderne i afsendervirksomheden, og de skal underkastes en mikrobiologisk undersøgelse, som skal vise negativt resultat i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

b) I forbindelse med æg skal pakkeriet garantere, at senderne stammer fra flokke, der har været underkastet en mikrobiologisk undersøgelse, som har vist negativt resultat i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

c) Senderne af okse- eller svinekød behøver ikke at blive undersøgt som nævnt i litra a), hvis de skal sendes til en virksomhed for at blive pasteuriseret, steriliseret eller underkastet en behandling med tilsvarende virkning. Senderne af æg bestemt til fremstilling af forarbejdede produkter ved hjælp af en proces, der sikrer fjernelse af salmonella, behøver ikke blive undersøgt som nævnt i litra b).

d) Fødevarer med oprindelse i en virksomhed, der er omfattet af et fungerende kontrolprogram for de pågældende animalske fødevarer, og som efter proceduren i artikel 12, stk. 2, er anerkendt som ligestillet med det, der er godkendt for Sverige og Finland, behøver ikke blive undersøgt som nævnt i litra a) og b).

e) Kød af tamkvæg og svin samt kød af fjerkræ skal være ledsaget af et handelsdokument eller certifikat i overensstemmelse med en model som fastsat i fællesskabslovgivningen, hvoraf det fremgår, at

i) de i litra a) nævnte undersøgelser er udført med negativt resultat; eller at

ii) kødet er bestemt til et af de formål, der er nævnt i litra c); eller at

iii) kødet er afsendt fra en virksomhed, som er omfattet af litra d).

f) I forbindelse med æg skal et certifikat, der anfører, at den undersøgelse, der er nævnt i litra b), er udført med negativt resultat, eller at æggene skal anvendes på en måde som omhandlet i litra c), ledsage senderne.

3. Efter proceduren i artikel 12, stk. 2:

a) kan kravene i stk. 1 og 2 ajourføres for navnlig at tage hensyn til ændringer i medlemsstaternes kontrolprogrammer eller til vedtagelse af mikrobiologiske kriterier i overensstemmelse med forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾, og

b) bestemmelserne i stk. 2 vedrørende de i stk. 1 nævnte fødevarer udvides helt eller delvis til at omfatte enhver medlemsstat eller enhver region i en medlemsstat, som har et kontrolprogram for animalske fødevarer, der er anerkendt som ligestillet med det, der er godkendt for Sverige og Finland.

4. I denne artikel forstås ved »kontrolprogram« et kontrolprogram, der er godkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. .../2004 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Side 1 i denne EUT.

⁽²⁾ Forordning om zoonotiske agenser.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 9

Gennemførelsesforanstaltninger og overgangsforanstaltninger

Der kan fastsættes gennemførelsesforanstaltninger og overgangsforanstaltninger efter proceduren i artikel 12, stk. 2.

Artikel 10

Ændring og tilpasning af bilag II og III

1. Bilag II og III kan efter proceduren i artikel 12, stk. 2, ophæves, ændres, tilpasses eller suppleres for at tage hensyn til:

a) udarbejdelsen af retningslinjer for god praksis;

b) erfaringerne fra gennemførelsen af HACCP-baserede systemer i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾;

c) den teknologiske udvikling;

d) ændringer i forbrugsmønstrene;

e) videnskabelig rådgivning, navnlig nye risikovurderinger;

f) fastsættelsen af fødevarerikkerhedsmål.

2. Der kan gives dispensation fra bilag II og III efter proceduren i artikel 12, stk. 2, hvis dispensationerne ikke er til hinder for at nå denne forordnings mål.

3. Medlemstaterne kan, når de ikke derved tilsidesætter opfyldelsen af denne forordnings målsætninger, vedtage nationale foranstaltninger om tilpasning af bestemmelserne i bilag III i overensstemmelse med stk. 4-8.

4. a) De nationale foranstaltninger i stk. 3 skal tage sigte på

i) at muliggøre fortsat brug af traditionelle metoder i produktions-, forarbejdnings- eller distributionsleddet; eller

ii) at dække behovene hos fødevarerikkerheder, der er beliggende i regioner med særlige geografiske begrænsninger.

b) Under andre omstændigheder finder de kun anvendelse på virksomhedens opførelse, grundplan og udstyr.

5. Medlemsstater, der ønsker at vedtage nationale foranstaltninger, som nævnt i stk. 3, giver Kommissionen og de øvrige medlemsstater meddelelse herom. Meddelelsen skal indeholde:

- a) en detaljeret beskrivelse af de bestemmelser, medlemsstaten anser det for nødvendigt at tilpasse, samt arten af tilpasningen;
- b) en beskrivelse af de pågældende fødevarer og virksomheder;
- c) en begrundelse for tilpasningen, bl.a., når det er relevant, en sammenfatning af den gennemførte risikoanalyse, og af alle foranstaltninger, der skal træffes for at sikre, at tilpasningen ikke tilsidesætter denne forordnings målsætninger, og
- d) alle andre relevante oplysninger.

6. De øvrige medlemsstater har tre måneder, fra de har modtaget den i stk. 5 nævnte meddelelse, til at sende Kommissionen skriftlige bemærkninger. Denne frist kan for de i stk. 4, litra b), nævnte tilpasninger forlænges til fire måneder, hvis en medlemsstat anmoder herom. Kommissionen kan — og skal, når den modtager skriftlige bemærkninger fra en eller flere medlemsstater, — høre medlemsstaterne i den komité, der nævnes i artikel 12, stk. 1. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 12, stk. 2, beslutte, om de påtænkte foranstaltninger kan gennemføres, om nødvendigt efter passende ændring af disse. Alt efter behov kan Kommissionen foreslå generelle foranstaltninger i overensstemmelse med stk. 1 eller 2 i nærværende artikel.

7. En medlemsstat må kun vedtage nationale foranstaltninger om tilpasning af bestemmelserne i bilag III

- a) i overensstemmelse med en beslutning vedtaget i henhold til stk. 6
- b) hvis Kommissionen en måned efter udløbet af den i stk. 6 nævnte periode ikke har meddelt medlemsstaterne, at den har modtaget skriftlige bemærkninger, eller at den agter at fremsætte forslag om vedtagelse af en beslutning i overensstemmelse med stk. 6 eller
- c) i overensstemmelse med stk. 8.

8. En medlemsstat kan på eget initiativ og med forbehold af traktatens almindelige bestemmelser bibeholde eller fastsætte nationale bestemmelser

- a) om forbud mod eller begrænsning af markedsføring på dens område af rå mælk eller rå fløde, der er bestemt til direkte konsum, eller
- b) om tilladelse til med den kompetente myndigheds tilladelse at anvende rå mælk, der ikke opfylder kriterierne i bilag III, afsnit IX, med hensyn til kimalt og somatisk celletal, for at

kunne fremstille oste med en modningstid på mindst 60 dage og mejeriprodukter, der fremstilles i forbindelse med fremstillingen af sådanne oste, såfremt dette ikke er til hinder for, at målene i denne forordning nås.

Artikel 11

Specifikke afgørelser

Uden at det berører den generelle anvendelse af bestemmelserne i artikel 9 og artikel 10, stk. 1, kan der fastsættes gennemførelsesforanstaltninger eller vedtages ændringer af bilag II eller III efter proceduren i artikel 12, stk. 2,

- 1) vedrørende regler for transport af varmt kød
- 2) vedrørende nærmere bestemmelser for, hvornår calciumindholdet i maskinsepareret kød ikke er væsentligt højere end i hakket kød
- 3) vedrørende anden behandling, der kan foretages i forarbejdningsvirksomheder af levende toskallede bløddyr fra klasse B- og C-produktionsområder, der ikke er blevet rensset og genudlagt
- 4) vedrørende anerkendte analysemetoder for marine biotoksiner
- 5) vedrørende supplerende sundhedsnormer for levende toskallede bløddyr i samarbejde med det relevante EF-referencelaboratorium, herunder:
 - a) grænseværdier og analysemetoder for andre marine biotoksiner
 - b) metoder til undersøgelse for virus og virologiske normer, og
 - c) prøveudtagningsplaner samt de metoder og analytiske tolerancer, der skal anvendes for at kontrollere, om sundhedsnormerne overholdes
- 6) vedrørende fastlæggelse af sundhedsnormer eller former for kontrol, hvis der er videnskabeligt bevis for, at de er nødvendige for at beskytte folkesundheden
- 7) vedrørende udvidelse af bilag III, afsnit VII, kapitel IX, til også at omfatte andre levende toskallede bløddyr end kammuslinger
- 8) vedrørende fastsættelse af kriterier for konstatering, når epidemiologiske data viser, at en fiskeplads ikke frembyder sundhedsfare med hensyn til forekomst af parasitter, og den kompetente myndighed derfor kan tillade, at ledere af fødevarer virksomheder ikke fryser fiskevarer i overensstemmelse med bilag III, afsnit VIII, kapitel III, del D

BILAG I

DEFINITIONER

I denne forordning forstås følgende ved

1. KØD

- 1.1. Kød: spiselige dele af de dyr, der er omhandlet i punkt 1.2-1.8, inkl. blod.
- 1.2. Tamhovdyr: tamkvæg (herunder arterne Bubalus og Bison), -svin, -får og -geder og tamdyr af hestefamilien.
- 1.3. Fjerkræ: opdrættet fjerkræ, herunder fjerkræ, der ikke betragtes som tamfjerkræ, men som opdrættes som tamfjerkræ med undtagelse af strudsefugle.
- 1.4. Lagomorfer: kaniner, harer og gnavere.
- 1.5. Vildtlevende vildt:
 - vildtlevende hovdyr og lagomorfer samt andre jagtbare landpattedyr til konsum, som betragtes som vildtlevende vildt i henhold til den pågældende medlemsstats gældende lovgivning, herunder pattedyr, der lever frit i indhegnede områder på samme betingelser som vildtlevende vildt, og
 - vildtlevende jagtbare fugle til konsum.
- 1.6. Opdrættet vildt: opdrættede strudsefugle og opdrættede landpattedyr bortset fra dem, der er omhandlet i punkt 1.2.
- 1.7. Vildtlevende småvildt: vildtlevende fuglevildt og lagomorfer, der lever frit.
- 1.8. Vildtlevende storvildt: vildtlevende landpattedyr, der lever frit, og som ikke falder ind under definitionen på vildtlevende småvildt.
- 1.9. Slagtekrop: et dyrs krop efter slagting og slagtemæssig behandling.
- 1.10. Fersk kød: kød, som med undtagelse af køling, frysning eller lynfrysning ikke har undergået nogen behandling, herunder kød, der er vakuumpakket eller pakket i kontrolleret atmosfære.
- 1.11. Spiselige slagtebiprodukter: fersk kød, for så vidt det ikke hører til slagtekroppen, inklusive organer og blod.
- 1.12. Organer: organer fra bryst-, bug- og bækkenhule, inklusive luft- og spiserør, og for fjerkræ også kro.
- 1.13. Hakket kød: udbenet kød, som har undergået hakning, og som indeholder mindre end 1 % salt.
- 1.14. Maskinseparatoreret kød: produkt, der fremkommer ved, at kødet fjernes mekanisk fra kødbærende knogler eller fra fjerkrækroppe, således at muskelfibrene mister eller ændrer deres struktur.
- 1.15. Tilberedt kød: fersk kød, herunder kød, der er reduceret til småstykker, der er tilsat fødevarer, smagskorrigerende stoffer eller tilsætningsstoffer, eller som har undergået en forarbejdning, der ikke er tilstrækkelig til at ændre strukturen i kødets indre fibre og dermed fjerne dets karakter af fersk kød.
- 1.16. Slakteri: en virksomhed, der slagter og slagtemæssigt behandler dyr, hvis kød er bestemt til konsum.
- 1.17. Opskæringsvirksomhed: en virksomhed, der udbener og/eller opskærer kød.
- 1.18. Vildthåndteringsvirksomhed: enhver virksomhed, hvor vildt og kød fra nedlagt vildt forarbejdes med henblik på markedsføring.

2. LEVENDE TOSKALLEDE BLØDDYR

- 2.1. Toskallede bløddyr: bløddyr af klassen Lamellibranchiata, der filtrerer føden, inden den optages.
- 2.2. Marine biotoksiner: giftstoffer, der ophobes i toskallede bløddyr, navnlig som følge af, at de lever af plankton, der indeholder disse toksiner.

- 2.3. Konditionering: midlertidig opbevaring af levende toskallede bløddyr, der kommer fra produktionsområder, renseanlæg eller ekspeditionscentre i klasse A, i tanke eller i andre anlæg med rent havvand eller på naturlige voksesteder for at fjerne sand, mudder eller slim, for at bevare eller forbedre de organoleptiske egenskaber og forud for indpakning eller emballering sikre en god sundhedstilstand.
- 2.4. Producent: fysisk eller juridisk person, der høster levende toskallede bløddyr fra et produktionsområde med alle former for hjælpemidler for at håndtere og afsætte dem.
- 2.5. Produktionsområde: hav-, delta- eller laguneområde med naturlige voksesteder for toskallede bløddyr eller steder, der anvendes til dyrkning af toskallede bløddyr, og hvorfra der høstes levende toskallede bløddyr.
- 2.6. Genudlægningsområde: hav-, delta- eller laguneområde, der er klart afgrænset og afmærket ved hjælp af bøjer, pæle eller andre fastgjorte anordninger, og som udelukkende er beregnet til naturlig rensning af levende toskallede bløddyr.
- 2.7. Ekspeditionscenter: landbaseret eller vandbaseret virksomhed til modtagelse, konditionering, vaskning, rengøring, sortering, indpakning og emballering af levende toskallede bløddyr, som er egnet til konsum.
- 2.8. Renseanlæg: virksomhed med tanke, som tilføres rent havvand, og hvori de levende toskallede bløddyr anbringes i tilstrækkelig lang tid til, at kontaminationen reduceres, så de bliver egnet til konsum.
- 2.9. Genudlægning: overførsel af levende toskallede bløddyr til hav-, delta- eller laguneområder i tilstrækkelig lang tid til, at kontaminationen reduceres, så de bliver egnet til konsum. Definitionen omfatter ikke den særlige aktivitet at overflytte toskallede bløddyr til områder, der er mere velegnede til yderligere vækst eller opfodning.

3. FISKEVARER

- 3.1. Fiskevarer: alle saltvands- og ferskvandsdyr (bortset fra levende toskallede bløddyr, levende pighuder, levende sækdyr og levende havsnegle, samt alle pattedyr, krybdyr og frøer) hvad enten de er vildtlevende eller opdrættede, samt alle spiselige former, dele og produkter af disse dyr.
- 3.2. Fabriksfartøj: ethvert fartøj, om bord på hvilket fiskevarerne undergår en eller flere af følgende processer efterfulgt af indpakning eller emballering og, om fornødent, nedkøling eller nedfrysning: filetering, udskæring, flåning, pilning, udtagning af kødet af skallerne, hakning eller forarbejdning.
- 3.3. Frysefartøj: ethvert fartøj, om bord på hvilket der fryses fiskevarer efter eventuel afblødning, hovedskæring, rensning og fjernelse af finner, om nødvendigt efterfulgt af indpakning eller emballering.
- 3.4. Maskinsepareret fiskeprodukt: fiskekød, der er udvundet mekanisk ved at fjerne kødet fra fiskeprodukter, således at kødet mister eller ændrer sin struktur.
- 3.5. Ferske fiskevarer: uforarbejdede fiskevarer, hele eller tilberedte, herunder vakuumpakkede varer og varer pakket i modificeret atmosfære, som ikke har været underkastet anden behandling med henblik på at sikre deres holdbarhed end nedkøling.
- 3.6. Tilberedte fiskevarer: uforarbejdede fiskevarer, der er blevet behandlet på en sådan måde, at fisken ikke længere er intakt, f.eks. rensning, hovedskæring, udskæring, filetering og hakning.

4. MÆLK

- 4.1. Rå mælk: mælk, der er produceret ved sekretion fra husdyrs mælkekirtler, og som ikke er blevet opvarmet til over 40 °C eller behandlet på anden måde, som har en ligestillet virkning.
- 4.2. Mælkeproducerende bedrift: en virksomhed, hvor der holdes et eller flere husdyr med henblik på produktion af mælk, der er bestemt til markedsføring som fødevarer.

5. ÆG

- 5.1. Æg: æg i skal — undtagen æg med brud, rugede eller kogte æg —, der er lagt af opdrættet fjerkræ og er egnet til direkte konsum eller fremstilling af ægprodukter.
- 5.2. Flydende æg: uforarbejdet ægindhold efter fjernelse af skallen.

- 5.3. Knækæg: æg med defekt skal med ubrudte hinder.
- 5.4. Pakkeri: en virksomhed, hvor æggene sorteres efter kvalitet og vægt.
6. FRØLÅR OG SNEGLE
- 6.1. Frølår: de bageste dele af kroppen, afskåret på tværs bag forlemmerne, udtaget og flået, af arten *Rana* (frøfamilien).
- 6.2. Snegle: landsnegle af arten *Helix pomatia* Linné, *Helix aspersa* Muller, *Helix lucorum* og arter af Achatinides-familien.
7. FORARBEJDEDE PRODUKTER
- 7.1. Kødprodukter: forarbejdede produkter, der er fremkommet ved forarbejdning af kød eller ved yderligere forarbejdning af sådanne forarbejdede produkter, således at snitfladen viser, at produktet ikke længere har fersk køds egenskaber.
- 7.2. Mejeriprodukter: forarbejdede produkter, der fremkommer ved forarbejdning af rå mælk eller ved en videre forarbejdning af sådanne forarbejdede produkter.
- 7.3. Ægprodukter: forarbejdede produkter, der fremkommer ved forarbejdning af æg eller af forskellige bestanddele eller blandinger af æg eller ved videre forarbejdning af sådanne forarbejdede produkter.
- 7.4. Forarbejdede fiskevarer: forarbejdede produkter, der fremkommer ved forarbejdning af fiskevarer eller ved en videre forarbejdning af sådanne forarbejdede produkter.
- 7.5. Afsmeltet animalsk fedt: fedt fremkommet ved afsmeltning af kød, herunder knogler, og bestemt til konsum.
- 7.6. Grever: de proteinholdige rester fra afsmeltning efter delvis adskillelse af fedt og vand.
- 7.7. Gelatine: naturligt, opløseligt protein, også geldannende, som er fremkommet ved delvis hydrolyse af kollagen fremstillet af knogler, huder og skind og sener fra dyr.
- 7.8. Kollagen: et proteinbaseret produkt fra dyrs knogler, huder, skind og sener, der er fremstillet i overensstemmelse med de relevante krav i denne forordning.
- 7.9. Behandlede maver, blærer og tarme: maver, blærer og tarme, der er behandlet, herunder saltet, varmebehandlet eller tørret, efter at de er udtaget og rensset.
8. ANDRE DEFINITIONER
- 8.1. Animalske produkter:
- animalske fødevarer, herunder honning og blod
 - levende toskallede bløddyr, levende pighuder, levende sækdyr og levende havsnegle, der er bestemt til konsum, og
 - andre dyr, der er bestemt til at blive tilberedt med henblik på at blive leveret levende til den endelige forbruger.
- 8.2. Engrosmarked: en fødevarer virksomhed bestående af flere separate enheder, som har fælles anlæg og afdelinger, hvor der sælges fødevarer til fødevarer virksomheder.
-

BILAG II

BESTEMMELSER VEDRØRENDE EN RÆKKE PRODUKTER AF ANIMALSK OPRINDELSE

AFSNIT I: IDENTIFIKATIONSMÆRKER

Når det kræves i henhold til artikel 5 og 6 og med forbehold af bestemmelserne i bilag III, skal lederen af en fødevarer virksomhed sikre, at produkter af animalsk oprindelse identificeres i overensstemmelse med følgende bestemmelser.

A. ANBRINGELSE AF IDENTIFIKATIONSMÆRKET

1. Mærket skal anbringes, inden produktet forlader virksomheden.
2. Et produkt skal dog ikke nødvendigvis have et nyt mærke, medmindre emballagen og/eller indpakningen fjernes, eller det videreføres på en anden virksomhed, og det nye mærke skal da angive autorisationsnummeret på den virksomhed, der udfører disse processer.
3. Et identifikationsmærke er ikke nødvendigt for æg, for hvilke forordning (EF) nr. 1907/90 ⁽¹⁾ indeholder krav om mærkning eller etikettering.
4. Lederen af en fødevarer virksomhed indfører i overensstemmelse med artikel 18, i forordning (EF) nr. 178/2002 systemer og procedurer til at identificere, hvorfra virksomheden har modtaget og hvortil den har leveret produkter af animalsk oprindelse.

B. IDENTIFIKATIONSMÆRKETS UDFORMNING

5. Mærket skal være let læseligt og må ikke kunne slettes. Myndighederne skal tydeligt kunne se mærket.
6. Mærket skal angive navnet på det land, hvor virksomheden er beliggende, som kan skrives helt ud eller angives med en 2-bogstavets kode efter den pågældende ISO-standard.

Koderne for medlemsstaterne er imidlertid AT, BE, DE, DK, ES, FI, FR, GR, IE, IT, LU, NL, PT, SE og UK.

Fødevarer virksomhederne må fortsat benytte de lagre og det udstyr, de havde bestilt inden denne forordnings ikrafttræden, indtil de er opbrugt eller skal udskiftes.

7. Mærket skal angive virksomhedens autorisationsnummer. Hvis en virksomhed fremstiller både fødevarer, der er omfattet af denne forordning, og fødevarer, der ikke er det, kan lederen af fødevarer virksomheden anvende samme identifikationsmærke for begge typer fødevarer.
8. Når mærket anvendes af en virksomhed, der er beliggende inden for Fællesskabet, skal det være ovalt og omfatte forkortelsen CE, EC, EF, EG, EK eller EY.

C. MÆRKNINGSMETODE

9. Mærket kan, afhængigt af hvordan de forskellige animalske produkter præsenteres, anbringes direkte på produktet, indpakningen eller emballagen eller påtrykkes en etiket, der fastgøres på produktet, indpakningen eller emballagen. Mærket kan også bestå af en uaftagelig mærkeplade af et solidt materiale.
10. Når det drejer sig om emballage, der indeholder opskåret kød eller spiselige slagtebiprodukter, skal mærket anbringes på en etiket, der fastgøres eller trykkes på emballagen på en sådan måde, at det ødelægges, når emballagen åbnes. Dette er imidlertid ikke nødvendigt, hvis åbning ødelægger emballagen. Hvis indpakning yder den samme beskyttelse som emballage, kan mærket fastgøres på indpakningen.
11. Når det drejer sig om animalske produkter i transportcontainere eller engroseballager, der skal yderligere håndteres, forarbejdes, indpakkes eller emballeres på en anden virksomhed, kan mærket anbringes uden på containeren eller emballagen.
12. Når det drejer sig om flydende, granulerede og pulverformige produkter af animalsk oprindelse, som transporteres i løs vægt, samt fiskevarer transporteret i løs vægt, er identifikationsmærket ikke nødvendigt, hvis ledsagende dokumentation indeholder de oplysninger, der er beskrevet i punkt 6, 7 og eventuelt 8.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1907/90 af 26. juni 1990 om handelsnormer for æg (EFT L 173 af 6.7.1990, s. 5). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 5/2001 (EFT L 2 af 5.1.2001, s. 1).

13. Hvis animalske produkter er anbragt i en pakning, som er bestemt til direkte levering til den endelige forbruger, er det tilstrækkeligt blot at anbringe mærket uden på den pågældende pakning.
14. Når mærket anbringes direkte på de animalske produkter, skal farverne være godkendt i henhold til EF-bestemmelserne om anvendelse af farvestoffer i fødevarer.

AFSNIT II: MÅLSÆTNINGERNE FOR HACCP-PROCEDURERNE

1. Ledere af fødevarevirksomheder, som driver slagterier, skal sørge for, at de procedurer, som de har indført i overensstemmelse med de generelle krav i artikel 5 i forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾, opfylder de specifikke krav i punkt 2, der ifølge risikoenalysen viser sig at være påkrævede.
2. Procedurerne skal sikre, at hvert dyr eller, hvor det er relevant, hvert parti dyr, der ankommer til slagteriet,
 - a) identificeres korrekt
 - b) ledsages af de relevante oplysninger fra den bedrift, dyrene kommer fra, jf. afsnit III
 - c) ikke kommer fra en bedrift eller et område, der er underkastet transportforbud eller andre restriktioner af hensyn til dyre- eller folkesundhed, medmindre myndighederne giver tilladelse dertil
 - d) er rent
 - e) så vidt lederen af fødevarevirksomheden kan bedømme, er sundt og
 - f) med hensyn til dyrevelfærd befinder sig tilfredsstillende ved ankomst til slagteriet.
3. Dersom de krav, der er opført under punkt 2, ikke overholdes, skal lederen af fødevarevirksomheden underrette embedsdyrlægen og træffe egnede foranstaltninger.

AFSNIT III: INFORMATION OM FØDEVAREKÆDEN

Ledere af fødevarevirksomheder, der driver slagterier, skal alt efter tilfældet anmode om, modtage, kontrollere og skride ind på grundlag af oplysninger om fødevarekæden som omhandlet i dette afsnit med hensyn til alle dyr, bortset fra vildtlevende vildt, der er sendt eller er bestemt til at blive sendt til slagteriet.

1. Slagteriernes ledere må ikke acceptere dyr på slagteriets område, medmindre de har anmodet om og modtaget de relevante fødevarerikkerhedsoplysninger, der findes i registrene på oprindelsesbedriften, jf. forordning (EF) nr. .../2004.
2. Slagteriernes ledere skal modtage oplysningerne mindst 24 timer, inden dyrene ankommer til slagteriet, undtagen i de tilfælde, der er nævnt i punkt 7.
3. De relevante fødevarerikkerhedsoplysninger, jf. punkt 1, skal navnlig omfatte:
 - a) oprindelsesbedriftens status eller den regionale dyresundhedsstatus
 - b) dyrenes sundhedsstatus
 - c) veterinærlægemidler eller andre behandlinger, som dyrene har fået i løbet af en relevant periode, når tilbageholdelsesperioden har været på over 0 dage, samt behandlingsdato og tilbageholdelsesperioder
 - d) forekomsten af sygdomme, der kan påvirke kødets sikkerhed
 - e) resultaterne, hvis de er relevante for beskyttelsen af folkesundheden, af analyser af prøver fra dyrene eller andre prøver, der er udtaget med henblik på diagnose af sygdomme, der kan påvirke kødets sikkerhed, herunder prøver, der er taget som led i overvågning og bekæmpelse af zoonoser og restkoncentrationer

⁽¹⁾ Forordning om fødevarerhygiejne indsættes.

- f) relevante rapporter om tidligere inspektioner før og efter slagtning af dyr fra samme oprindelsesbedrift, herunder især embedsdyrlægens rapporter
 - g) produktionsdata, når disse kan give oplysninger om forekomsten af sygdomme, og
 - h) navn og adresse på den privatpraktiserende dyrlæge, der sædvanligvis tilser oprindelsesbedriften
4. a) Det er imidlertid ikke nødvendigt for slagteriets leder at modtage:
- i) oplysningerne i punkt 3, litra a), b), f) og h), hvis lederen allerede har kendskab til disse oplysninger (f.eks. gennem stående ordninger eller kvalitetssikringsordninger), eller
 - ii) oplysningerne i punkt 3, litra a), b), f) og g), hvis producenten erklærer, at der ikke er nogen relevante oplysninger at indberette.
- b) Oplysningerne behøver ikke at foreligge i form af et ordret uddrag af oprindelsesbedriftens registre. Oplysningerne kan afgives ved hjælp af elektronisk dataudveksling eller i form af en standardiseret erklæring underskrevet af producenten.
5. Ledere af fødevarevirksomheder, der beslutter at modtage dyr på slagteriet efter at have evalueret de relevante oplysninger om fødevarekæden, skal straks og, undtagen i de tilfælde, der er omtalt i punkt 7, mindst 24 timer inden dyret eller partiet ankommer, gøre oplysningerne tilgængelige for embedsdyrlægen. Lederen af fødevarevirksomheden skal meddele embedsdyrlægen alle oplysninger, der giver anledning til sundhedsmæssige overvejelser, inden inspektion før slagtning af det pågældende dyr.
6. Hvis et dyr ankommer til slagteriet uden oplysninger om fødevarekæden, skal lederen straks underrette embedsdyrlægen. Dyret må ikke slagtes, før embedsdyrlægen har givet tilladelse dertil.
7. Hvis den kompetente myndighed giver tilladelse hertil, kan oplysningerne om fødevarekæden ledsage de dyr, som de vedrører, til slagteriet i stedet for at skulle foreligge mindst 24 timer forinden. Dette gælder følgende dyr:
- a) svin, fjerkræ eller opdrættet vildt, der har undergået inspektion før slagtning på oprindelsesbedriften, hvis dyrene ledsages af et certifikat, som dyrlægen har underskrevet, og hvori denne erklærer at have undersøgt dyrene på bedriften og fundet dem sunde
 - b) tamdyr af hestefamilien
 - c) dyr, der er nødslagtet, hvis de ledsages af en erklæring, som dyrlægen har underskrevet, og hvori det tilfredsstillende resultat af inspektionen før slagtning bekræftes, og
 - d) dyr, der ikke er leveret direkte fra oprindelsesbedriften til slagteriet.
- Slagteriernes ledere skal evaluere de relevante oplysninger. Hvis de modtager dyrene til slagtning, skal de overdrage de i litra a) og c) nævnte dokumenter til embedsdyrlægen. Slagtning eller slagtemæssig behandling af dyrene må ikke finde sted, før embedsdyrlægen har givet tilladelse dertil.
8. Ledere af fødevarevirksomheder skal kontrollere de pas, der ledsager tamdyr af hestefamilien, for at sikre, at dyret er bestemt til slagtning til konsum. Hvis de modtager dyret til slagtning, skal passet overdrages til embedsdyrlægen.
-

BILAG III

SÆRLIGE BESTEMMELSER

AFSNIT I: KØD AF TAMHOVDYR

KAPITEL I: TRANSPORT AF LEVENDE DYR TIL SLAGTERIET

Lederen af en fødevarer virksomhed, der transporterer levende dyr til slagteriet, skal sikre, at følgende krav er opfyldt:

1. Ved indsamling og transport skal dyrene håndteres forsigtigt, uden at de ophidses unødigt.
2. Dyr med sygdomssymptomer eller med oprindelse i besætninger, der vides at være kontamineret med agenser, der er af betydning for folkesundheden, må kun transporteres til slagteriet, når myndighederne har givet tilladelse hertil.

KAPITEL II: KRAV TIL SLAGTERIER

Lederen af en fødevarer virksomhed skal sikre, at slagterier, hvor der slagtes tamhovdyr, er opført, udformet og udstyret, så de opfylder følgende krav:

1. a) Slagterier skal have egnede, hygiejniske opstaldningsforhold eller, hvis klimaforholdene tillader det, ventefolde, der er lette at rengøre og desinficere. Anlæggene skal have faciliteter til vanding og om nødvendigt fodring af dyrene. Bortledningen af spildevand må ikke bringe fødevarer sikkerheden i fare.
- b) De skal også have særskilte aflåselige faciliteter eller, hvis klimaforholdene tillader det, folde med særskilt afløb til syge eller mistænkte dyr beliggende på et sådant sted, at andre dyr ikke bliver kontamineret, medmindre myndighederne mener, at sådanne anlæg er unødvendige.
- c) Opstaldningsforholdene skal være af en sådan størrelse, at dyrenes velfærd tilgodeses. De skal være udformet, så det er let at foretage levende syn og identificere dyrene eller grupperne af dyr.
2. For at undgå forurening af kødet skal de:
 - a) have et tilstrækkeligt antal lokaler til det arbejde, der skal udføres;
 - b) have et særskilt lokale til at tømme og rense maver og tarme, medmindre myndighederne i hvert enkelt tilfælde godkender, at disse processer på et bestemt slagteri udføres adskilt på forskellige tidspunkter;
 - c) sikre, at følgende processer udføres adskilt ved afstand eller på forskellige tidspunkter:
 - i) bedøvelse og afblødning;
 - ii) ved slagtning af svin, skoldning, afhåring, skrabning og svidning;
 - iii) udtagning af organer og yderligere slagtemæssig behandling;
 - iv) håndtering af rensede tarme og kallun;
 - v) behandling og rensning af andre spiselige slagtebiprodukter, især håndtering af afhudede hoveder, hvis dette arbejde ikke udføres på slagtekæden;
 - vi) indpakning af spiselige slagtebiprodukter, og
 - vii) ekspedition af kød;
 - d) have installationer, der kan hindre, at kødet kommer i berøring med gulve, vægge og inventar, og
 - e) have slagtekæder, der (hvor de anvendes) er udformet således, at slagteprocessen skrider kontinuerligt frem og der undgås krydskontaminering mellem de forskellige dele af slagtekæden. Anvendes der mere end én slagtekæde på samme virksomhed, skal disse kæder være adskilt på behørig måde for at undgå krydskontaminering.

3. De skal have faciliteter til at desinficere værktøj med mindst 82 °C varmt vand eller et alternativt system med ligestillet virkning.
4. Håndvaskene til det personale, der håndterer uindpakket kød, skal være udstyret med haner, der er udformet med henblik på at undgå smittespredning/kontaminering.
5. Der skal være aflåselige faciliteter til kølelagring af tilbageholdt kød og separate aflåselige faciliteter til opbevaring af kød, der er erklæret uegnet til konsum.
6. Der skal være et separat sted med de nødvendige faciliteter til rengøring, vask og desinfektion af transportmidler for slagtedy. Slagterier behøver dog ikke have sådanne steder og faciliteter, hvis det ikke kræves af den kompetente myndighed, og der findes offentligt godkendte steder og faciliteter i nærheden.
7. De skal have aflåselige faciliteter, der er forbeholdt slagtning af syge og mistænkte dyr. Dette er ikke nødvendigt, hvis slagtningen af disse dyr finder sted på andre virksomheder, der er autoriseret hertil af myndighederne, eller ved afslutningen af den normale slagteperiode.
8. Hvis der opbevares gødning eller mave- og tarmindhold på slagteriets område, skal der være et specielt areal eller aflukke hertil.
9. Der skal være en passende udstyret aflåselig facilitet eller, om nødvendigt, et lokale udelukkende til brug for veterinærmyndighederne.

KAPITEL III: KRAV TIL OPSKÆRINGSVIRKSOMHEDER

Lederen af en fødevarer virksomhed skal sikre, at opskæringsvirksomheder, der håndterer kød af tamhovdyr,

- 1) er opført, så kontaminering af kød undgås, navnlig ved
 - a) at arbejdet skrider kontinuerligt frem, eller
 - b) at de forskellige produktionsbatcher holdes adskilt;
- 2) har rum til separat oplagring af emballeret og uindpakket kød, medmindre det oplagres på forskellige tidspunkter eller således, at emballagematerialet og oplagringsmåden ikke kan give anledning til kontaminering af kødet;
- 3) har opskæringslokaler, der er udstyret, så kravene i kapitel V overholdes;
- 4) har håndvaske med haner, der er udformet med henblik på at hindre spredning af kontaminering, til brug for det personale, som håndterer uindpakket kød; og
- 5) har faciliteter til at desinficere værktøj med mindst 82 °C varmt vand eller et alternativt system med ligestillet virkning.

KAPITEL IV: SLAGTEHYGIEJNE

Lederen af en fødevarer virksomhed, der driver slagterier, hvor der slagtes tamhovdyr, skal opfylde følgende krav:

1. Dyr skal slagtes hurtigst muligt efter ankomsten til slagteriet. Dyrene skal dog hvile, før de slagtes, hvis det kræves af velfærdsårsager.
2. a) Kød fra dyr, som ikke er nævnt i litra b) og c), må ikke anvendes til konsum, hvis de dør på anden vis end ved slagtning på slagteriet.
 - b) Kun levende dyr til slagtning må bringes ind på slagteriet bortset fra:
 - i) dyr, der er nødslagtet uden for slagteriet i overensstemmelse med kapitel VI,
 - ii) dyr, der er slagtet på produktionsstedet i overensstemmelse med afsnit III, og
 - iii) vildtlevende vildt i overensstemmelse med afsnit IV, kapitel II.
 - c) Kød fra dyr, der slagtes efter en ulykke på slagteriet, kan anvendes til konsum, hvis der ved inspektion ikke konstateres nogen alvorlige læsioner ud over dem, der opstod ved ulykken.

3. Dyr eller efter omstændighederne batcher af dyr, der sendes til slagtning, skal identificeres, således at deres oprindelse kan spores.
4. Dyrene skal være rene.
5. Slagteriernes ledere skal følge instrukserne fra den dyrlæge, som myndighederne har udpeget i henhold til forordning (EF) .../2004⁽¹⁾, således at det levende syn af hvert dyr, der skal slagtes, kan gennemføres under passende forhold.
6. Dyr, som bringes ind i slagtelokalet, skal slagtes hurtigst muligt.
7. Bedøvelse, afblødning, afhudning, udtagning af organer og anden slagtemæssig behandling foretages hurtigst muligt og på en sådan måde, at kødet ikke bliver forurennet. Især
 - a) skal luft- og spiserøret forblive intakte under afblødningen undtagen ved slagtning efter en religiøs skik;
 - b) skal det under afhudningen forhindres, at
 - i) hudens yderside kommer i berøring med slagtekroppen, og at
 - ii) personer og udstyr, der kommer i kontakt med hudernes yderside, kommer i berøring med kødet;
 - c) skal der træffes foranstaltninger til at undgå, at fordøjelseskanalens indhold flyder ud under og efter udtagningen af organer, og det skal sikres, at organerne udtages hurtigst muligt efter bedøvelsen; og desuden
 - d) må fjernelsen af yveret ikke resultere i, at slagtekroppen kontamineres med mælk eller kolostrum.
8. Der skal ske fuldstændig afhudning af slagtekroppen og de øvrige dele af kroppen, der er bestemt til konsum, undtagen for svin og hovedet og tæerne af får, geder og kalv. Hoveder og tæer skal håndteres på en sådan måde, at andet kød ikke kontamineres.
9. Svin, der ikke afhudes, skal straks have børsterne fjernet. Risikoen for, at kødet kontamineres med skoldevand, skal begrænses mest muligt. Der må kun anvendes godkendte tilsætningsstoffer hertil. Svinene skal bagefter skylles grundigt med drikkevand.
10. Slagtekroppene må ikke være synligt kontamineret med fækalier. Synlig kontaminering skal omgående fjernes ved afskæring eller andre metoder med lignende virkning.
11. Slagtekroppe og slagteaffald må ikke komme i berøring med gulve, vægge eller arbejdsplatforme.
12. Slagteriernes ledere skal følge myndighedernes instrukser, så det sikres, at kødkontrollen af alle slagtede dyr gennemføres under passende forhold i overensstemmelse med forordning (EF) .../2004⁽¹⁾.
13. Indtil kødkontrollen er gennemført, skal dele af et slagtet dyr, der underkastes en sådan kontrol:
 - a) fortsat kunne identificeres som hørende til en given slagtekrop; og
 - b) de må ikke komme i kontakt med andre slagtekroppe, spiselige slagtebiprodukter eller organer, herunder dem, der allerede er blevet underkastet kødkontrol.Penis kan dog straks fjernes, hvis den ikke udviser patologiske læsioner.
14. Begge nyrer skal løsnes fra fedtkapslen. For kvæg, svin og heste skal den perirenale kapsel også fjernes.
15. Hvis blod eller andre spiselige slagtebiprodukter fra flere dyr anbringes i samme beholder, inden undersøgelsen efter slagtning er afsluttet, skal hele indholdet erklæres for uegnet til konsum, hvis slagtekroppen af et eller flere af disse dyr er blevet erklæret for uegnet til konsum.

⁽¹⁾ Side 82 i denne EUT.

16. Når undersøgelsen efter slagtning er afsluttet,
- skal tonsillerne fra kvæg og hovdyr fjernes hygiejnisk;
 - skal de dele, der er uegnet til konsum, snarest muligt fjernes fra virksomhedens rene afdeling;
 - må kød, der er tilbageholdt eller erklæret uegnet til konsum, og biprodukter, der ikke kan benyttes som fødevarer, ikke komme i kontakt med kød, der er erklæret egnet til konsum; og
 - skal organer eller dele af organer, der stadig findes i dyrekroppen, bortset fra nyrerne, hurtigst muligt fjernes helt, medmindre andet er godkendt af myndighederne.
17. Når slagtingen og kødkontrollen er afsluttet, skal kødet opbevares i henhold til kapitel VII.
18. Når de er bestemt til videreforarbejdning,
- skal maver skoldes og renses;
 - skal tarme tømmes og renses;
 - skal hoveder og tær afhudes eller skoldes og skræbes.
19. På virksomheder, der er autoriseret til slagtning af forskellige dyrearter eller til håndtering af kroppe af opdrættet eller vildtlevende vildt, skal der træffes foranstaltninger til at undgå krydskontaminering ved at behandle de forskellige arter adskilt, enten ved at foretage behandlingen på forskellige tidspunkter eller ved at foretage behandlingen adskilt ved afstand. Der skal være separate faciliteter til at modtage og opbevare afhudede slagtekroppe af opdrættet vildt, der er slagtet på bedriften, og kroppe af vildtlevende vildt.
20. Hvis slagteriet ikke har aflåselige faciliteter, der er forbeholdt slagtning af syge eller mistænkte dyr, skal de faciliteter, som anvendes til slagtning af disse dyr, rengøres, vaskes og desinficeres under offentligt tilsyn, inden slagtingen af andre dyr genoptages.

KAPITEL V: HYGIEJNE UNDER OPSKÆRING OG UDBENING

Lederen af en fødevarer virksomhed skal sikre, at opskæring og udbening af tamhovdyr sker i overensstemmelse med følgende krav:

- Slagtekroppe af tamhovdyr kan deles i halve kroppe eller kvarte kroppe, og halve kroppe kan deles i højst tre engrosudskæringer på slagterier. Yderligere opskæring og udbening skal finde sted på en opskæringsvirksomhed.
- Arbejdet med kødet skal tilrettelægges på en sådan måde, at kontaminering undgås eller begrænses til det mindst mulige. Med henblik herpå skal virksomhedsledere navnlig sikre følgende:
 - kød til opskæring bringes ind i arbejdslokalerne, efterhånden som der er brug for det;
 - mens kødet opskæres, udbenes, afpuds, skæres i skiver eller terninger, indpakkes og emballeres, holdes kødtemperaturen på højst 3 °C for spiselige slagtebiprodukter og 7 °C for andet kød ved hjælp af en omgivelsestemperatur på højst 12 °C eller et alternativt system med lignende virkning, og
 - på virksomheder, der er autoriseret til opskæring af forskellige dyrearter, træffes der foranstaltninger til at undgå krydskontaminering, om nødvendigt ved at behandle de forskellige arter adskilt ved afstand eller på forskellige tidspunkter.
- Kød kan imidlertid udbenes og opskæres, inden det er nedkølet til den temperatur, der er fastsat i punkt 2, litra b), i overensstemmelse med kapitel VII, punkt 3.
- Kød kan også udbenes og opskæres, inden det er nedkølet til den temperatur, der er fastsat i punkt 2, litra b), når opskæringslokalet befinder sig samme sted som slagtelokalet. I så fald skal kødet bringes direkte fra slagtelokalet til opskæringslokalet eller anbringes i et køle- eller fryserum, til det skal bruges. Kødet skal straks efter opskæring og eventuel emballering nedkøles til den temperatur, som er angivet i punkt 2, litra b).

KAPITEL VI: NØDSLAGTNING UDEN FOR SLAGTERIET

Lederen af en fødevarer virksomhed skal sikre, at kød fra tamhovdyr, der er blevet nødslagtet uden for slagteriet, kun kan anvendes til konsum, hvis det opfylder samtlige nedenstående krav.

1. Der er tale om et i øvrigt sundt dyr, og det skal have været udsat for en ulykke, der har haft til følge, at dyret af hensyn til dets velfærd ikke har kunnet bringes til slagteriet.
2. Dyret skal undersøges af en dyrlæge før slagtning.
3. Det aflivede og aflødte dyr skal på hygiejnisk vis straks transporteres til slagteriet. Udtagning af mave og tarme, men ikke anden slagtemæssig behandling, kan foretages på stedet under tilsyn af dyrlægen. Indvolde, der fjernes, skal ledsage det aflivede dyr til slagteriet og identificeres som tilhørende dyret.
4. Hvis der går mere end to timer mellem aflivningen og ankomsten til slagteriet, skal dyret være nedkølet. Hvis klimaforholdene tillader det, er aktiv nedkøling ikke nødvendig.
5. En erklæring fra lederen af den fødevarer virksomhed, der har opdrættet dyret, med angivelse af dyrets identitet og eventuelle veterinærlægemidler eller andre behandlinger, som dyret har fået, behandlingsdatoerne og tilbageholdelsesperioderne, skal følge med det aflivede dyr til slagteriet.
6. En erklæring fra dyrlægen om det positive resultat af undersøgelsen før slagtning, datoen og tidspunktet samt begrundelsen for nødslagtningen og oplysning om, hvilken behandling dyret eventuelt har fået af dyrlægen, skal følge med det aflivede dyr til slagteriet.
7. Det slagtede dyr skal være egnet til konsum efter en kødkontrol på slagteriet i henhold til forordning (EF) nr. .../2004⁽¹⁾ herunder en yderligere undersøgelse, der kræves ved nødslagtning.
8. Ledere af fødevarer virksomheder skal følge eventuelle instrukser fra embedsdyrlægen efter kødkontrol vedrørende kødets anvendelse.
9. Lederen af en fødevarer virksomhed må ikke markedsføre kød fra dyr, der er blevet nødslagtet, medmindre det bærer et særligt sundhedsmærke, der hverken kan forveksles med sundhedsmærket i forordning (EF) nr. .../2004⁽¹⁾ eller med identifikationsmærket i denne forordnings bilag II, afsnit I. Sådant kød må kun markedsføres i den medlemsstat, hvor slagtningen finder sted og i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

KAPITEL VII: OPLAGRING OG TRANSPORT

Lederen af en fødevarer virksomhed skal sikre, at oplagring og transport af kød af tamhovdyr sker i overensstemmelse med følgende krav:

1. a) Medmindre der gælder andre specifikke bestemmelser om andet, skal kød og spiselige slagtebidprodukter umiddelbart efter kødkontrollen nedkøles i slagteriet efter en temperaturkurve, der sikrer en konstant faldende temperatur, til en temperatur overalt i kødet på højst 3 °C, når der er tale om spiselige slagtebidprodukter, og 7 °C, når der er tale om andet kød. Kød kan imidlertid udskæres og udbenes under nedkølingen i overensstemmelse med kapitel V, punkt 4.

b) Under nedkølingen skal der være tilstrækkelig ventilation til at undgå kondensation på kødets overflade.
2. Kød skal opnå den i punkt 1 fastsatte temperatur og bevare denne temperatur under oplagringen.
3. Kød skal opnå den i punkt 1 fastsatte temperatur inden transport og bevare denne temperatur under transporten. Transport kan imidlertid også finde sted, når myndighederne godkender det for at give mulighed for fremstilling af særlige produkter, forudsat at
 - a) denne transport foretages i overensstemmelse med de krav, som myndighederne fastsætter for transport fra en bestemt virksomhed til en anden, og

⁽¹⁾ Side 82 i denne EUT.

- b) kødet forlader slagteriet eller et opskæringslokale på slagteriets område med det samme, og transporten ikke varer over to timer.
4. Kød til frysning skal straks indfryses, men kan forinden undergå stabilisering i en periode.
5. Uindpakket kød og emballeret kød må ikke oplagres og transporteres sammen, medmindre oplagringen eller transporten finder sted på forskellige tidspunkter eller på en sådan måde, at emballagematerialet og oplagrings- eller transportmåden ikke kan give anledning til kontaminering af kødet.

AFSNIT II: KØD AF FJERKRÆ OG LAGOMORFER

KAPITEL I: TRANSPORT AF LEVENDE DYR TIL SLAGTERIET

Lederen af en fødevarer virksomhed, der transporterer levende dyr til slagterier, skal sikre, at følgende krav er opfyldt:

1. Ved indsamling og transport skal dyrene håndteres forsigtigt, uden at de påføres unødigt lidelse.
2. Dyr med sygdomssymptomer eller med oprindelse i flokke, der vides at være kontamineret med agenser, der er af betydning for folkesundheden, må kun transporteres til slagteriet, når myndighederne har givet tilladelse hertil.
3. Kasser til levering af dyr til slagteriet og moduler skal, hvis de anvendes, være fremstillet af korrosionsbestandigt materiale og være lette at rengøre og desinficere. Alt udstyr til indsamling og levering af levende dyr skal rengøres, vaskes og desinficeres, så snart det er blevet tomt, og om nødvendigt før det tages i brug igen.

KAPITEL II: KRAV TIL SLAGTERIER

Lederen af en fødevarer virksomhed skal sikre, at slagterier, hvor der slagtes fjerkræ eller lagomorfer, er opført, udformet og udstyret, så de opfylder følgende krav:

1. De skal have et lokale eller overdækket område til at modtage dyrene og undersøge dem før slagtning.
2. For at undgå forurening af kødet skal de
 - a) have et tilstrækkeligt antal lokaler til det arbejde, der skal udføres;
 - b) have et særskilt lokale til udtagning af indvolde og videre slagtemæssig behandling, herunder tilsætning af smagskorrigerende stoffer til hele fjerkrækroppe, medmindre myndighederne i hvert enkelt tilfælde godkender, at disse processer på et bestemt slagteri udføres adskilt på forskellige tidspunkter;
 - c) sikre, at følgende processer udføres adskilt ved afstand eller på forskellige tidspunkter:
 - i) bedøvelse og aflødning,
 - ii) plukning eller flåning og eventuelt skoldning, og
 - iii) ekspedition af kød;
 - d) have installationer, der kan hindre, at kødet kommer i berøring med gulve, vægge og inventar; og
 - e) have slagtekæder, der (hvor de anvendes) er udformet således, at slagteprocessen skrider kontinuerligt frem, og der undgås krydskontaminering mellem de forskellige dele af slagtekæden. Anvendes der mere end én slagtekæde på samme virksomhed, skal disse kæder være adskilt på behørig måde for at undgå krydskontaminering.
3. De skal have faciliteter til at desinficere værktøj med mindst 82 °C varmt vand eller et alternativt system med ligestillet virkning.
4. Håndvaskene til det personale, der håndterer uindpakket kød, skal være udstyret med haner, der er udformet med henblik på at undgå, at kontaminering spredes.
5. Der skal være aflåselige faciliteter til kølelagring af tilbageholdt kød og separate aflåselige faciliteter til opbevaring af kød, der er erklæret uegnet til konsum.

6. Der skal være et separat sted med de nødvendige faciliteter til rengøring, vask og desinfektion af:

- a) transportudstyr som f.eks. kasser, og
- b) transportmidler.

Disse steder og faciliteter er ikke obligatoriske for litra b), hvis der findes offentligt godkendte steder og faciliteter i nærheden.

7. Der skal være en passende udstyret aflåselig facilitet eller, om nødvendigt, et lokale udelukkende til brug for veterinærmyndighederne.

KAPITEL III: KRAV TIL OPSKÆRINGSVIRKSOMHEDER

1. Lederen af en fødevarer virksomhed skal sikre, at opskæringsvirksomheder, der håndterer kød fra fjerkræ og lagomorfer:

- a) er opført, så kontaminering af kødet undgås, især ved
 - i) at arbejdet skrider kontinuerligt frem, eller
 - ii) at de forskellige produktionsbatcher holdes adskilt;
- b) har rum til separat oplagring af emballeret og uindpakket kød, medmindre det oplagres på forskellige tidspunkter eller på en sådan måde, at emballagematerialet og oplagrings- eller transportmåden ikke kan give anledning til kontaminering af kødet;
- c) har opskæringslokaler, der er udstyret, så kravene i kapitel V overholdes;
- d) har håndvaske med haner, der er udformet med henblik på at hindre spredning af kontaminering, til brug for det personale, der håndterer uindpakket kød; og
- e) har faciliteter til at desinficere værktøj med mindst 82 °C varmt vand eller et alternativt system med ligestillet virkning.

2. Hvis følgende processer foregår på en opskæringsvirksomhed:

- a) udtagning af gæs og ænder, der er opdrættet til produktion af foie gras, og som er bedøvet, afblødt og plukket på produktionsbedriften, eller
- b) udtagning af fjerkræ til senere udtagning,

skal virksomhedens leder sikre, at der er særskilte lokaler hertil.

KAPITEL IV: SLAGTEHYGIEJNE

Lederen af en fødevarer virksomhed, der driver slagterier, hvor der slagtes fjerkræ eller lagomorfer, skal sikre, at følgende krav er opfyldt:

1. a) Kød fra dyr, som ikke er nævnt i litra b), må ikke anvendes til konsum, hvis de dør på anden vis end ved slagting på slagteriet.
- b) Kun levende dyr til slagting må bringes ind på slagteriet bortset fra:
 - i) fjerkrækroppe til senere udtagning, gæs og ænder, der er opdrættet til produktion af foie gras, samt fugle, der ikke betragtes som tamfugle, men opdrættes som tamdyr, og som er slagtet på opdrætsstedet i overensstemmelse med kapitel VI,
 - ii) opdrættet vildt, der er slagtet på produktionsstedet i overensstemmelse med afsnit III, og
 - iii) vildtlevende småvildt i overensstemmelse med afsnit IV, kapitel III.

2. Slagteriernes ledere skal følge myndighedernes instrukser, således at det levende syn kan gennemføres under passende forhold.

3. På virksomheder, der er autoriseret til slagtning af forskellige dyrearter eller til håndtering af opdrættede strudsefugle eller vildtlevende småvildt, skal der træffes foranstaltninger til at undgå krydskontaminering ved at behandle de forskellige arter adskilt, enten ved at foretage behandlingen på forskellige tidspunkter, eller ved at foretage behandlingen adskilt ved afstand. Der skal være separate faciliteter til at modtage og opbevare slagtekroppe af opdrættede strudsefugle, der er slagtet på bedriften, og kroppe af vildtlevende småvildt.
4. Dyr, der føres ind i slagtelokalet, skal slagtes hurtigst muligt.
5. Bedøvelse, aflødning, flåning eller plukning, udtagning af organer og anden slagtemæssig behandling foretages hurtigst muligt og på en sådan måde, at kødet ikke bliver kontamineret. Der skal især træffes foranstaltninger til at undgå, at fordøjelseskanalets indhold flyder ud ved udtagningen af organer.
6. Slagteriernes ledere skal følge myndighedernes instrukser, således at kødkontrollen kan gennemføres under passende forhold, og især for at de slagtede dyr kan blive kontrolleret ordentligt.
7. Når undersøgelsen efter slagtning er afsluttet,
 - a) skal de dele, der er uegnet til konsum, snarest muligt fjernes fra virksomhedens rene afdeling
 - b) må kød, der er tilbageholdt eller erklæret uegnet til konsum, og biprodukter, der ikke kan benyttes som fødevarer, ikke komme i kontakt med kød, der er erklæret egnet til konsum, og
 - c) skal organer eller dele af organer, der stadig findes i dyrekroppen, bortset fra nyrerne, så vidt muligt fjernes helt og så hurtigt som muligt, medmindre andet er godkendt af myndighederne.
8. Efter undersøgelsen og udtagningen skal de slagtede dyr hurtigst muligt rengøres og nedkøles til højst 4 °C, medmindre kødet opskæres varmt.
9. Når kroppe afkøles i vandbad, skal der tages hensyn til følgende:
 - a) Der skal træffes alle forholdsregler for at undgå kontaminering af kroppene, idet der tages hensyn til parametre som kropsvægt, vandtemperatur, vandmængde og vandstrømmens retning og afkølingstid.
 - b) Vandbadet skal tømmes fuldstændigt, rengøres og desinficeres, hver gang det er nødvendigt, dog mindst en gang om dagen.
10. Syge og mistænkte dyr eller dyr, der er slagtet som led i programmer for udryddelse eller bekæmpelse af sygdomme, må ikke slagtes på virksomheden, medmindre myndighederne giver tilladelse hertil. I så fald skal slagtningen foregå under offentligt tilsyn, og der skal træffes foranstaltninger til at undgå forurening. Lokalerne skal rengøres og desinficeres, inden slagtningen genoptages.

KAPITEL V: HYGIEJNE UNDER OG EFTER OPSKÆRING OG UDBENING

Lederen af en fødevarer virksomhed skal sikre, at opskæring og udbening af kød af fjerkræ og lagomorfer sker i overensstemmelse med følgende krav:

1. Arbejdet med kødet skal tilrettelægges på en sådan måde, at kontaminering undgås eller begrænses til det mindst mulige. Derfor skal virksomhedsledere navnlig sikre følgende:
 - a) kød til opskæring bringes ind i arbejdslokalerne, efterhånden som der er brug for det,
 - b) mens kødet opskæres, udbenes, afpuds, skæres i skiver eller terninger, indpakkes og emballeres, holdes kødtemperaturen på højst 4 °C ved hjælp af en omgivelsestemperatur på 12 °C eller et alternativt system med ligestillet virkning, og
 - c) på virksomheder, der er autoriseret til opskæring af forskellige dyrearter, træffes der foranstaltninger til at undgå krydskontaminering, eventuelt ved at behandle de forskellige arter adskilt, enten ved at foretage behandlingen på forskellige tidspunkter eller ved at foretage behandlingen adskilt ved afstand.
2. Kød kan imidlertid udbenes og opskæres, inden det er nedkølet til den temperatur, der er fastsat i punkt 1, litra b), når opskæringslokalet befinder sig samme sted som slagtelokalet, forudsat at kødet bringes til opskæringslokalet enten:
 - a) direkte fra slagtelokalet, eller

- b) anbringes i et køle- eller fryserum, til det skal bruges.
3. Kødet skal straks efter opskæring og eventuel emballering nedkøles til den temperatur, der er fastsat i punkt 1, litra b).
 4. Uindpakket kød og emballeret kød må ikke oplagres og transporteres sammen, medmindre oplagringen eller transporten finder sted på forskellige tidspunkter eller på en sådan måde, at emballagematerialet og oplagrings- eller transportmåden ikke kan give anledning til kontaminering af kødet.

KAPITEL VI: SLAGTNING PÅ BEDRIFTEN

Lederen af en fødevarer virksomhed må kun foretage slagtning på bedriften af fjerkræ, som omhandlet i kapitel IV, punkt 1, litra b), nr. i), hvis dette er godkendt af den kompetente myndighed og opfylder følgende krav.

1. Bedriften skal være under regelmæssig dyrlægekontrol.
2. Lederen af fødevarer virksomheden skal forinden underrette den kompetente myndighed om slagtedatoen og -tidspunktet.
3. Bedriften skal have faciliteter til indsamling af dyrene, så gruppen kan undersøges før slagtning.
4. Der skal på bedriften være lokaler til hygiejnisk slagtning og viderehåndtering af dyrene.
5. Dyrevelfærdskravene skal overholdes.
6. Med det aflivede dyr skal der til slagteriet følge en erklæring fra lederen af den fødevarer virksomhed, der har opdrættet dyret, med angivelse af eventuelle veterinærlægemidler eller andre behandlinger, som dyret har fået, behandlingsdatoerne og tilbageholdelsesperioderne samt slagtedatoen og -tidspunktet.
7. Med det aflivede dyr skal der til slagteriet følge et certifikat, der er udstedt af embedsdyrlægen eller den godkendte dyrlæge i henhold til forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾.
8. Hvis der er tale om fjerkræ, der er opdrættet med henblik på produktion af foie gras, skal de ikke-udtagne slagtekroppe, eventuelt kølet, straks transporteres til et slagteri eller en opskæringsvirksomhed. De skal udtages inden for 24 timer efter slagtning under myndighedernes tilsyn.
9. Fjerkræ til senere udtagning, der er fremstillet på produktionsbedriften, kan opbevares i op til 15 dage ved en temperatur på højst 4 °C. Det skal herefter udtages på et slagteri eller en opskæringsvirksomhed beliggende i samme medlemsstat som produktionsbedriften.

AFSNIT III: KØD AF OPDRÆTTET VILDT

1. Bestemmelserne i afsnit I gælder for produktion og markedsføring af kød af opdrættede vilde parrettåede hovdyr (hjordedyr og dyr af svinefamilien), medmindre myndighederne finder dem uhensigtsmæssige.
2. Bestemmelserne i afsnit II gælder for produktion og markedsføring af kød af strudsefugle. Bestemmelserne i afsnit I gælder dog, når myndighederne finder dem relevante. Der skal forefindes passende faciliteter, som er tilpasset dyrenes størrelse.
3. Uanset punkt 1 og 2 kan lederen af en fødevarer virksomhed med myndighedernes tilladelse slagte opdrættede strudsefugle og parrettåede hovdyr som omhandlet i punkt 1, på oprindelsesstedet, hvis
 - a) dyrene ikke kan transporteres, for at undgå, at den, der håndterer dem, udsættes for risiko, eller for at beskytte dyrenes velfærd;
 - b) besætningen er under regelmæssig dyrlægekontrol;
 - c) dyrenes ejer fremsætter anmodning herom;

⁽¹⁾ Side 82 i denne EUT.

- d) myndighederne forinden underrettes om slagtedatoen og -tidspunktet;
 - e) bedriften har procedurer til samling af dyrene, så gruppen kan undersøges før slagtning;
 - f) der på bedriften er faciliteter, som egner sig til slagtning og afblødning af dyrene og til eventuel plukning af strudsefugle;
 - g) dyrevelfærdskravene er overholdt;
 - h) de slagtede og afblødte dyr på hygiejnisk vis straks transporteres til slagteriet. Hvis transporten tager mere end to timer, skal dyrene om nødvendigt være nedkølet. Organerne kan udtages på stedet under tilsyn af dyrlægen;
 - i) en erklæring fra lederen af den fødevarer virksomhed, der har opdrættet dem, med angivelse af deres identitet og eventuelle veterinærlægemidler eller andre behandlinger, som dyrene har fået, behandlingsdatoerne og tilbageholdelsesperioderne, følger med de slagtede dyr til slagteriet, og
 - j) de slagtede dyr ledsages under transporten til den autoriserede virksomhed af et af embedsdyrlægen eller den godkendte dyrlæge udstedt og underskrevet certifikat med en erklæring om, at resultatet af undersøgelsen før slagtning er tilfredsstillende, og at slagtningen og afblødningen er udført korrekt, og med angivelse af slagtedatoen og -tidspunktet.
4. Ledere af fødevarer virksomheder kan også slagte bisoner på bedriften i henhold til punkt 3 i undtagelsestilfælde.

AFSNIT IV: KØD AF VILDTLEVENDE VILDT

KAPITEL I: UDDANNELSE AF JÆGERE I SUNDHED OG HYGIEJNE

1. Personer, der driver jagt på vildtlevende vildt med henblik på markedsføring til konsum, skal have tilstrækkeligt kendskab til vildtlevende vildts patologi og til produktion og håndtering af vildtlevende vildt og kød af vildtlevende vildt efter jagt til at kunne foretage en første undersøgelse af det på stedet.
2. Mindst en person i hvert jagtselskab skal have den viden, der omtales i punkt 1. Når der i dette afsnit henvises til »uddannet person«, er det i denne betydning.
3. Den uddannede person kan være jagtbetjenten eller skytten, hvis de deltager i jagtselskabet eller befinder sig i umiddelbar nærhed af jagtstedet. I sidstnævnte tilfælde skal jægeren forevise det vildtlevende vildt for jagtbetjenten eller skytten og oplyse dem om en eventuel unormal adfærd før nedlæggelsen.
4. Jægere skal have adgang til uddannelse, der opfylder myndighedernes krav til en uddannet person. Den bør mindst omfatte følgende:
 - a) vildtlevende vildts normale anatomi, fysiologi og adfærd;
 - b) unormal adfærd og patologiske ændringer hos vildtlevende vildt som følge af sygdomme, miljøforurening eller andre faktorer, der kan påvirke menneskers sundhed, hvis vildtet spises;
 - c) hygiejnebestemmelser og korrekte metoder til håndtering, transport, udtagning af organer mv. efter aflivning af vildtlevende vildt; og
 - d) lovgivning og administrative bestemmelser om dyre- og folkesundhed og hygiejne i forbindelse med afsætning af vildtlevende vildt.
5. Myndighederne bør tilskynde jagtorganisationer til at tilbyde en sådan uddannelse.

KAPITEL II: HÅNDBLING AF VILDTLEVENDE STORVILDT

1. Stortvildt skal snarest muligt, efter at det er nedlagt, have maven og tarmene taget ud og om nødvendigt afblødes.
2. Efter at vildtet er nedlagt, skal en uddannet person undersøge kroppen og udtagne organer for tegn på, at kødet kan være sundhedsfarligt. Undersøgelsen skal foretages snarest muligt efter nedlæggelsen.

3. Kød af vildtlevende storvildt kan kun markedsføres, hvis kroppen er transporteret til en vildthåndteringsvirksomhed snarest muligt efter den undersøgelse, der er nævnt i punkt 2. Organerne skal ledsage kroppen, jf. punkt 4. Organerne skal identificeres som hørende til et bestemt dyr.
4. a) Hvis der ikke findes unormale kendetegn ved undersøgelsen, jf. punkt 2, ikke er konstateret unormal adfærd før nedlæggelsen, eller ikke er mistanke om miljøforurening, skal den uddannede person fastgøre en nummereret erklæring herom til dyrekroppen. Erklæringen skal også angive dato, tidspunkt og sted for nedlæggelsen. I så fald behøver hovedet og organer ikke ledsage kroppen, undtagen ved arter, der er modtagelige for trikinose (svin, dyr af hestefamilien m.fl.), og hvis hoved (bortset fra stødtænder) og mellemgulv skal ledsage kroppen. Jægere skal dog overholde alle yderligere krav i den medlemsstat, hvor jagten finder sted, navnlig for at give mulighed for overvågning af visse restkoncentrationer og stoffer i overensstemmelse med direktiv 96/23/EF.
- b) Under andre omstændigheder skal hovedet (bortset fra stødtænder, gevire og horn) og alle organer undtagen mave og tarme ledsage kroppen. Den uddannede person, der har foretaget undersøgelsen, skal underrette myndighederne om unormale kendetegn, unormal adfærd eller mistanke om miljøforurening, der har forhindret ham eller hende i at udstede en erklæring i henhold til litra a).
- c) Hvis der ikke er en uddannet person til stede, der kan foretage den undersøgelse, der er nævnt i punkt 2, i et bestemt tilfælde, skal hovedet (bortset fra stødtænder, gevire og horn) og indvoldene bortset fra maven og tarmene ledsage kroppen.
5. Nedkølingen skal påbegyndes inden for en rimelig tid efter nedlæggelsen, og der skal opnås en temperatur overalt i kødet på højst 7 °C. Hvis klimaforholdene tillader det, er aktiv nedkøling ikke nødvendig.
6. Under transporten til vildthåndteringsvirksomheden skal det undgås at lægge dyrene i bunker.
7. Storvildt, der indleveres til en vildthåndteringsvirksomhed, skal fremlægges for myndighederne til kontrol.
8. Storvildt, der ikke er flået, må desuden kun flås og markedsføres, hvis:
 - a) det opbevares og håndteres adskilt fra andre fødevarer inden flåningen og ikke er frosset, og
 - b) det efter flåningen underkastes en sidste undersøgelse i henhold til forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾.
9. Bestemmelserne i afsnit I, kapitel V, gælder for opskæring og udbening af vildtlevende storvildt.

KAPITEL III: HÅNDBETING AF VILDTLEVENDE SMÅVILDT

1. Den uddannede person skal udføre en undersøgelse for tegn på, at kødet kan være sundhedsfarligt. Undersøgelsen skal foretages snarest muligt efter nedlæggelsen.
2. Hvis der ved undersøgelsen findes unormale kendetegn, konstateres unormal adfærd før nedlæggelsen eller er mistanke om miljøforurening, skal den uddannede person underrette myndighederne.
3. Kød fra vildtlevende småvildt kan kun markedsføres, hvis kroppen er transporteret til en vildthåndteringsvirksomhed snarest muligt efter den undersøgelse, der er nævnt i punkt 1.
4. Nedkølingen skal påbegyndes inden for en rimelig tid efter nedlæggelsen, og der skal opnås en temperatur overalt i kødet på højst 4 °C. Når klimaforholdene tillader det, er aktiv nedkøling ikke nødvendig.
5. Organerne, eller resten af organerne, skal tages ud hurtigst muligt ved ankomsten til vildthåndteringsvirksomheden, medmindre den kompetente myndighed tillader andet.
6. Vildtlevende småvildt, der indleveres til en vildthåndteringsvirksomhed, skal fremlægges for myndighederne til kontrol.
7. Bestemmelserne i afsnit II, kapitel V, gælder for opskæring og udbening af vildtlevende småvildt.

⁽¹⁾ Side 82 i denne EUT.

AFSNIT V: HAKKET KØD, TILBEREDT KØD OG MASKINSEPARERET KØD

KAPITEL I: KRAV TIL FREMSTILLINGSVIRKSOMHEDER

Lederen af en fødevarer virksomhed, der fremstiller hakket kød, tilberedt kød og maskinsepareret kød, skal sikre, at virksomhederne:

1. er opført, så kontaminering af kødet og produkterne undgås, navnlig ved
 - a) at arbejdet skrider kontinuerligt frem, eller
 - b) at de forskellige produktionsbatcher holdes adskilt;
2. har rum til separat oplagring af emballeret og uindpakket kød og emballerede og uindpakkede produkter, medmindre oplagringen sker på forskellige tidspunkter eller således, at emballagematerialet og oplagringsmåden ikke kan give anledning til kontaminering af kødet eller produkterne;
3. har lokaler, der er udstyret, så de opfylder temperaturkravene i kapitel III;
4. har håndvaske med haner, der er udformet med henblik på at hindre spredning af kontaminering, til brug for det personale, som håndterer kød og produkter, der er uindpakket; og
5. har faciliteter til at desinficere værktøj med mindst 82 °C varmt vand eller et alternativt system med ligestillet virkning.

KAPITEL II: KRAV TIL RÅVARER

Lederen af en fødevarer virksomhed, der fremstiller hakket kød, tilberedt kød eller maskinsepareret kød, skal sikre, at de anvendte råmaterialer opfylder følgende krav.

1. De råvarer, der bruges til hakket kød, skal opfylde følgende krav:
 - a) Det skal opfylde kravene til fersk kød.
 - b) Det skal være fremstillet af skeletmuskulatur, herunder omliggende fedtvæv.
 - c) Det må ikke være fremstillet af:
 - i) affald fra udskæring og afpudsning (bortset fra affald fra afpudsning af hele muskler),
 - ii) maskinsepareret kød,
 - iii) kød, der indeholder knoglerester eller hud, eller
 - iv) kød fra hovedet, bortset fra tyggemusklene, den ikke-muskulære del af linea alba, området omkring forknæled og haseled, pillekød og mellemgulvets muskler (medmindre de serøse hinder er fjernet).
2. Følgende råvarer må anvendes til fremstilling af tilberedt kød:
 - a) fersk kød,
 - b) kød, der opfylder kravene i punkt 1, og
 - c) hvis det tilberedte kød tydeligvis ikke er bestemt til konsum uden forudgående varmebehandling:
 - i) hakket eller findelt kød, som opfylder kravene i punkt 1, bort fra punkt 1, litra c), nr. i), og
 - ii) maskinsepareret kød, der opfylder kravene i kapitel III, punkt 3, litra d).
3. Råvarerne til fremstilling af maskinsepareret kød skal opfylde følgende krav:
 - a) Det skal opfylde kravene til fersk kød.

b) Følgende må ikke anvendes til fremstilling af maskinsepareret kød:

- i) hos fjerkræ: fødder, halsskind og hoved;
- ii) hos andre dyr: knogler fra hoved, fødder, haler, femur, tibia, fibula, humerus, radius og ulna.

KAPITEL III: HYGIEJNE UNDER OG EFTER FREMSTILLINGEN

Lederen af en fødevarer virksomhed, der fremstiller hakket kød, tilberedt kød eller maskinsepareret kød, skal sikre, at følgende krav er opfyldt:

1. Arbejdet med kødet skal tilrettelægges på en sådan måde, at kontaminering undgås eller begrænses til det mindst mulige. Med henblik herpå skal virksomhedsledere navnlig sikre, at det anvendte kød

- a) har en temperatur på højst 4 °C for fjerkræ, 3 °C for spiselige slagtebiprodukter og 7 °C for andet kød; og
- b) bringes ind i tilberedningslokalet, efterhånden som der er brug for det.

2. For fremstilling af hakket kød og tilberedt kød gælder følgende krav:

- a) Medmindre myndighederne tillader, at kødet udbenes, lige inden det hakkes, skal frosset eller dybfrosset kød til fremstilling af hakket kød eller tilberedt kød være udbenet, før det fryses. Det må kun oplagres i en begrænset periode.
- b) Hvis der anvendes kølet kød, skal hakket kød fremstilles
 - i) senest 3 dage efter slagtingen, hvis der er tale om fjerkræ
 - ii) senest 6 dage efter slagtingen, hvis der er tale om andre dyr end fjerkræ, eller
 - iii) senest 15 dage efter slagting af dyrene, hvis der er tale om udbenet, vakuumpakket oksekød.
- c) Straks efter fremstillingen skal det hakkede og det tilberedte kød indpakkes eller emballeres og skal
 - i) nedkøles til en indre temperatur på højst 2 °C for hakket kød og 4 °C for tilberedt kød, eller
 - ii) fryses til en indre temperatur på – 18 °C eller derunder.

Disse temperaturer skal bibeholdes under oplagring og transport.

3. Følgende krav gælder for fremstilling og anvendelse af maskinsepareret kød, der er fremstillet ved hjælp af teknikker, som ikke ændrer strukturen af de knogler, der anvendes ved fremstillingen deraf, og hvis indhold af calcium ikke er væsentligt højere end i hakket kød.

- a) Råvarer til udbening fra et slagteri på stedet må ikke være mere end 7 dage gamle. Andre råvarer til udbening må ikke være mere end 5 dage gamle. Fjerkrækroppe må dog højst være 3 dage gamle.
- b) Maskinseparationen skal finde sted umiddelbart efter udbeningen.
- c) Hvis det maskinseparerede kød ikke anvendes umiddelbart efter fremstillingen skal det indpakkes eller emballeres og derefter nedkøles til en temperatur på højst 2 °C eller nedfryses til en indre temperatur på – 18 °C eller derunder. Disse temperaturkrav gælder også under oplagring og transport.
- d) Hvis lederen af en fødevarer virksomhed har gennemført analyser, der påviser, at det maskinseparerede kød overholder de mikrobiologiske kriterier for hakket kød, vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. . . /2004 ⁽¹⁾, kan det anvendes i tilberedt kød, der tydeligvis ikke er bestemt til konsum uden forudgående varmebehandling, samt i kødprodukter.
- e) Maskinsepareret kød, for hvilket det ikke er påvist, at det overholder kriterierne i litra d), må kun anvendes til at fremstille varmebehandlede kødprodukter i virksomheder, der er autoriseret i henhold til denne forordning.

⁽¹⁾ Side 1 i denne EUT.

4. Følgende krav gælder for fremstilling og anvendelse af maskinsepareret kød, der er fremstillet ved hjælp af andre teknikker end dem, der er omtalt i punkt 3.
- a) Råvarer til udbening fra et slagteri på stedet må ikke være mere end 7 dage gamle. Andre råvarer til udbening må ikke være mere end 5 dage gamle. Fjerkrækroppe må dog højst være 3 dage gamle.
 - b) Hvis maskinsepareringen ikke finder sted umiddelbart efter udbeningen, skal de kødbærende knogler opbevares og transporteres ved en temperatur på højst 2 °C, eller, hvis de er frosset, ved en temperatur på højst -18 °C.
 - c) Kødbærende knogler fra frosne slagtekroppe må ikke genfryses.
 - d) Anvendes det maskinseparerede kød ikke senest en time efter, at det er fremstillet, skal det straks nedkøles til en temperatur på højst 2 °C.
 - e) Forarbejdes det maskinseparerede kød ikke inden for 24 timer, skal det fryses senest 12 timer efter, at det er fremstillet, og skal inden for seks timer nå ned på en indre temperatur på højst -18 °C.
 - f) Frosset maskinsepareret kød skal indpakkes eller emballeres inden oplagring eller transport, må højst oplagres i tre måneder og skal under oplagring og transport opbevares ved en temperatur på højst -18 °C.
 - g) Det maskinseparerede kød må kun anvendes til fremstilling af varmebehandlede kødprodukter i virksomheder, der er autoriseret i henhold til denne forordning.
5. Hakket kød, tilberedt kød og maskinsepareret kød må ikke fryses igen efter optøning.

KAPITEL IV: MÆRKNING

1. Ud over at opfylde kravene i direktiv 2000/13/EF ⁽¹⁾ skal ledere af fødevarevirksomheder sørge for, at kravet i punkt 2 nedenfor opfyldes, hvis og i det omfang det kræves af den nationale lovgivning i den medlemsstat, på hvis område produktet markedsføres.
2. Pakker, der er beregnet til den endelige forbruger, og som indeholder hakket kød fra fjerkræ eller enhovede dyr eller tilberedt kød, der indeholder maskinsepareret kød, skal være forsynet med en oplysning om, at produktet skal koges eller steges, inden det indtages.

AFSNIT VI: KØDPRODUKTER

1. Lederen af en fødevarevirksomhed skal sikre, at følgende ikke anvendes til tilberedning af kødprodukter:
 - a) kønsorganer fra enten hun- eller handyr undtagen testikler;
 - b) urinvejsorganer undtagen nyrer og blære;
 - c) brusks fra strubehoved, luftrør og ekstralobulære bronkier;
 - d) øjne og øjenlåg;
 - e) den ydre øregang;
 - f) hornvæv; og
 - g) hos fjerkræ, hovedet (undtagen kam og ørelapper, hagelapper og karunkel), spiserør, kro, tarme og kønsorganer.
2. Alt kød, herunder hakket kød og tilberedt kød, der anvendes til fremstilling af kødprodukter, skal opfylde kravene til fersk kød. Hakket kød og tilberedt kød, der anvendes til fremstilling af kødprodukter, behøver imidlertid ikke opfylde andre særlige krav i afsnit V.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29). Senest ændret ved direktiv 2001/101/EF (EFT L 310 af 28.11.2001, s. 19).

AFSNIT VII: LEVENDE TOSKALLEDE BLØDDYR

1. Dette afsnit finder anvendelse på levende toskallede bløddyr. Bortset fra bestemmelserne om rensning finder det også anvendelse på levende pighuder, sækdyr og havsnegle.
2. Kapitel I-VIII finder anvendelse på dyr, som er høstet i produktionsområder, som myndighederne har klassificeret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. .../2004⁽¹⁾. Kapitel IX finder anvendelse på kammuslinger, der er høstet uden for disse områder.
3. Kapitel V, VI, VIII og IX, samt kapitel VII, punkt 3, finder anvendelse på detailhandel.
4. Kravene i dette afsnit supplerer kravene i forordning (EF) nr. .../2004⁽²⁾.
 - a) For så vidt angår aktiviteter, der finder sted, inden de levende toskallede dyr ankommer til et ekspeditionscenter eller et renseanlæg, supplerer de kravene i bilag I til nævnte forordning
 - b) For så vidt angår andre aktiviteter, supplerer de kravene i bilag II til nævnte forordning.

KAPITEL I: ALMINDELIGE BESTEMMELSER VEDRØRENDE MARKEDSFØRING AF LEVENDE TOSKALLEDE BLØDDYR

1. Levende toskallede bløddyr må kun markedsføres til detailsalg gennem et ekspeditionscenter, hvor der anbringes et identifikationsmærke i overensstemmelse med kapitel VII.
2. Lederen af en fødevarer virksomhed må kun modtage partier af levende toskallede bløddyr, hvis dokumentationkravene i nr. 3-7 er opfyldt.
3. Hvis lederen af en fødevarer virksomhed flytter et parti levende toskallede bløddyr fra en virksomhed til en anden, skal partiet til og med dets ankomst til et ekspeditionscenter eller en forarbejdningsvirksomhed ledsages af et registreringsdokument.
4. Registreringsdokumentet skal affattes på mindst et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den modtagende virksomhed er beliggende, og indeholde mindst nedennævnte oplysninger:
 - a) Hvis et parti levende toskallede bløddyr forsendes fra et produktionsområde, skal registreringsdokumentet mindst indeholde følgende oplysninger:
 - i) producentens navn og adresse
 - ii) høstningsdatoen
 - iii) produktionsområdets beliggenhed angivet med størst mulig nøjagtighed eller ved hjælp af et kodenummer
 - iv) produktionsområdets sundhedsstatus
 - v) bløddyrenes art og mængde
 - vi) partiets bestemmelsessted.
 - b) Hvis et parti levende toskallede bløddyr forsendes fra et genudlægningsområde, skal registreringsdokumentet mindst indeholde de i litra a) anførte samt følgende oplysninger:
 - i) genudlægningsområdets beliggenhed
 - ii) genudlægningens varighed.
 - c) Hvis et parti levende toskallede bløddyr forsendes fra et renseanlæg, skal registreringsdokumentet mindst indeholde de i litra a) anførte samt følgende oplysninger:
 - i) renseanlæggets adresse
 - ii) rensningens varighed
 - iii) hvilke datoer partiet blev modtaget i og forlod renseanlægget.

⁽¹⁾ Side 82 i denne EUT.

⁽²⁾ Side 1 i denne EUT.

5. Lederen af en fødevarevirksomhed, der forsender partier af levende toskallede bløddyr, skal udfylde de relevante rubrikker i registreringsdokumentet med letlæselig skrift, der ikke kan ændres. Lederen af en fødevarevirksomhed, der modtager partier, skal datostemple dokumentet ved modtagelsen af et parti eller på anden vis registrere modtagelsesdatoen.
6. Lederen af en fødevarevirksomhed skal opbevare en kopi af registreringsdokumentet for hvert parti, der er afsendt eller modtaget, i mindst 12 måneder efter afsendelsen eller modtagelsen (eller i en længere periode efter myndighedernes angivelse).
7. Såfremt:
 - a) de medarbejdere, der indsamler levende toskallede bløddyr, også driver det ekspeditionscenter, renseanlæg eller genudlægningsområde eller den forarbejdningsvirksomhed, der modtager de levende toskallede bløddyr, og
 - b) den samme kompetente myndighed fører tilsyn med alle de berørte driftssteder,er registreringsdokumenter dog ikke påkrævet, hvis denne kompetente myndighed tillader dette.

KAPITEL II: HYGIEJNEBESTEMMELSER FOR PRODUKTION OG HØSTNING AF LEVENDE TOSKALLEDE BLØDDYR

A. BESTEMMELSER FOR PRODUKTIONSOMRÅDER

1. Producenterne må kun høste levende toskallede bløddyr i produktionsområder med fast beliggenhed og faste grænser, som myndighederne — eventuelt i samarbejde med fødevarevirksomheder — har klassificeret som A-, B- eller C-områder i overensstemmelse med forordning (EF) nr. . . /2004 ⁽¹⁾.
2. Lederen af en fødevarevirksomhed må kun markedsføre levende toskallede bløddyr, der er høstet i klasse A-produktionsområder, til direkte konsum, hvis de opfylder kravene i kapitel V.
3. Lederen af en fødevarevirksomhed må kun markedsføre levende toskallede bløddyr, der er høstet i klasse B-produktionsområder, til konsum efter behandling i et renseanlæg eller efter genudlægning.
4. Lederen af en fødevarevirksomhed må kun markedsføre levende toskallede bløddyr, der er høstet i klasse C-produktionsområder, til konsum efter genudlægning i en lang periode i overensstemmelse med del C.
5. Levende toskallede bløddyr fra klasse B- og C-produktionsområder skal efter rensning eller genudlægning opfylde alle kravene i kapitel V. Levende toskallede bløddyr fra sådanne områder, der ikke er blevet rensset eller genudlagt, kan dog sendes til en forarbejdningsvirksomhed, hvor de skal underkastes en behandling for at fjerne patogene mikroorganismer (eventuelt efter at sand, mudder og slim er fjernet i den samme eller en anden virksomhed). Følgende behandlingsmetoder er tilladt:
 - a) sterilisering i hermetisk lukkede beholdere og
 - b) følgende metoder til varmebehandling:
 - i) neddykning i kogende vand i tilstrækkelig lang tid til at hæve den indre temperatur i bløddyrenes kød til mindst 90 °C og bibeholdelse af denne indre minimumstemperatur i 90 sekunder eller derover;
 - ii) kogning i 3 til 5 minutter i en lukket beholder, hvori temperaturen er på mellem 120 og 160 °C og trykket er på mellem 2 og 5 kg/cm², hvorefter skallerne aftages og kødet fryses til -20 °C centrumstemperatur; og
 - iii) dampkogning under tryk i en lukket beholder, hvori mindst kravene til kogetid og den indre temperatur i bløddyrenes kød som nævnt i nr. i) overholdes. Der skal gøres brug af en godkendt metode. Der skal være indført procedurer på grundlag af HACCP-principperne med henblik på at kontrollere, at varmen fordeles ensartet.
6. Lederen af en fødevarevirksomhed må ikke producere eller høste levende toskallede bløddyr i områder, som myndighederne ikke har klassificeret, eller som er uegnede af sundhedsmæssige grunde. Ledere af fødevarevirksomheder skal tage hensyn til alle relevante oplysninger vedrørende områdernes egnethed til produktion og høstning, herunder oplysninger, der er indhentet ved egenkontrol og fra myndighederne. De skal anvende disse oplysninger, navnlig oplysninger om miljø- og vejrforhold, til at afgøre, hvilken behandling der bør anvendes på de høstede partier.

⁽¹⁾ Side 82 i denne EUT.

B. BESTEMMELSER FOR HØSTNING OG HÅNDTERING EFTER HØSTNING

Lederen af en fødevarer virksomhed, der høster levende toskallede bløddyr, eller som håndterer dem umiddelbart efter høstningen, skal sikre, at følgende bestemmelser overholdes.

1. Høstningen og den videre håndtering må ikke forårsage yderligere kontaminering af eller urimelig skade på de levende toskallede bløddyrskaller eller væv eller medføre ændringer, der i væsentlig grad vanskeliggør behandling ved rensning, forarbejdning eller genudlægning. Lederen af fødevarer virksomheden skal bl.a. sørge for:
 - a) i passende omfang at beskytte de levende toskallede bløddyr, så de ikke bliver knust, får uvendige skader eller udsættes for rystelser;
 - b) ikke at udsætte de levende toskallede bløddyr for ekstreme temperaturer;
 - c) ikke at genneddykke de levende toskallede bløddyr i vand, som kan medføre yderligere kontaminering; og
 - d) at der kun anvendes områder, der af myndighederne er klassificeret som klasse A-produktionsområder, hvis konditioneringen foregår på naturlige voksesteder.
2. Transportmidlerne skal have passende afløb og være udstyret, så der sikres de bedst mulige betingelser for overlevelse og ydes effektiv beskyttelse mod kontaminering.

C. BESTEMMELSER FOR GENUDLÆGNING AF LEVENDE TOSKALLEDE BLØDDYR

Lederen af en fødevarer virksomhed, der genudlægger levende toskallede bløddyr, skal sikre, at følgende bestemmelser overholdes.

1. Lederen af fødevarer virksomheden må kun anvende de områder, som myndighederne har godkendt til genudlægning af levende toskallede bløddyr. Områderne skal være klart afgrænset ved hjælp af bøger, pæle eller andre fastgjorte anordninger. Der skal være en minimumsafstand mellem genudlægningsområder indbyrdes og mellem genudlægningsområder og produktionsområder, således at risikoen for spredning af kontaminering begrænses til et minimum.
2. Ved genudlægning skal der sikres optimale betingelser for rensning. Lederen af fødevarer virksomheden skal især sørge for:
 - a) at anvende metoder til håndtering af levende toskallede bløddyr, der skal genudlægges, som gør det muligt for bløddyrerne at genoptage fødefiltreringen efter neddykning i naturlige vandområder;
 - b) ved genudlægning af levende toskallede bløddyr ikke at anvende en belægningstæthed, der er så stor, at rensning ikke kan finde sted;
 - c) at neddykke de levende toskallede bløddyr i havvand i genudlægningsområdet i en passende periode, der fastsættes afhængig af vandtemperaturen og skal være af mindst to måneders varighed, medmindre myndighederne godkender en kortere periode på grundlag af en risikoanalyse foretaget af lederen af fødevarer virksomheden; og
 - d) at sikre en tilstrækkelig adskillelse af de enkelte områder inden for et genudlægningsområde for at forebygge sammenblanding af partier; »alt ind, alt ud«-systemet skal anvendes, således at der ikke kan indføres et nyt parti, før hele det foregående parti er fjernet.
3. Lederen af en fødevarer virksomhed, der forvalter genudlægningsområderne, skal løbende registrere, hvor de levende toskallede bløddyr kommer fra, genudlægningsperioden, de anvendte genudlægningssteder samt partiets destination efter genudlægningen, og skal stille de registrerede oplysninger til rådighed for myndighederne.

KAPITEL III: STRUKTURELLE KRAV TIL EKSPEDITIONSCENTRE OG RENSEANLÆG

1. Anlæggene på land må ikke være udsat for oversvømmelse ved normalt højvande eller afstrømning fra omgivende områder.
2. Tanke og vandbeholdere skal opfylde følgende krav:
 - a) de indvendige overflader skal være glatte, hårde, vandtætte og lette at rengøre;
 - b) de skal være konstrueret således, at alt vandet kan løbe ud;
 - c) eventuelle vandindtag skal være placeret således, at forurening af vandforsyningen hindres.

3. Desuden skal rensningstankene i renseanlæggene være egnede til den produktmængde og -type, der skal renses.

KAPITEL IV: HYGIEJNEBESTEMMELSER FOR RENSEANLÆG OG EKSPEDITIONSCENTRE

A. BESTEMMELSER FOR RENSEANLÆG

Lederen af en fødevarer virksomhed, der renses levende toskallede bløddyr, skal sikre, at følgende bestemmelser overholdes:

1. De levende toskallede bløddyr skal inden rensning vaskes rene for mudder og andre belægninger med rent vand.
2. Renseanlægget skal sikre, at de levende toskallede bløddyr hurtigt genoptager og opretholder fødefiltreringen, renses for forurening, ikke bliver forurenede igen og kan holde sig i live på tilfredsstillende betingelser efter rensning med henblik på indpakning, opbevaring og transport inden afsætning.
3. Mængden af levende toskallede bløddyr, der skal renses, må ikke overstige renseanlæggets kapacitet. De levende toskallede bløddyr skal renses kontinuerligt i en tilstrækkelig lang periode til, at sundhedsnormerne i kapitel V og de mikrobiologiske kriterier, der vedtages i henhold til forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾, overholdes.
4. Indeholder en rensningstank flere partier af toskallede bløddyr, skal de være af samme art, og behandlingens varighed baseres på den tid, der er nødvendig for det parti, der kræver den længste rensningstid.
5. Beholdere, der benyttes til levende toskallede bløddyr i renseanlæg, skal være konstrueret således, at de tillader gennemstrømning af rent havvand. Lagene af levende toskallede bløddyr må ikke være tykkere, end at skallerne kan åbne sig under rensningen.
6. Der må hverken holdes krebsdyr, fisk eller andre marine arter i en rensningstank, hvor der renses levende toskallede bløddyr.
7. Hver emballage med rensede levende toskallede bløddyr, der sendes til et ekspeditionscenter, skal forsynes med en etiket, der angiver, at de alle er blevet rensede.

B. BESTEMMELSER FOR EKSPEDITIONSCENTRE

Lederen af en fødevarer virksomhed, som driver ekspeditionscentre, skal sikre, at følgende bestemmelser er opfyldt:

1. Håndteringen af levende toskallede bløddyr, navnlig konditionering, sortering, indpakning og emballering, må ikke medføre, at produktet kontamineres, eller påvirke bløddyrenes levedygtighed.
2. Inden forsendelsen skal skaller af levende toskallede bløddyr vaskes grundigt med rent vand.
3. Levende toskallede bløddyr skal komme fra:
 - a) et klasse A-produktionsområde;
 - b) et genudlægningsområde;
 - c) et renseanlæg; eller
 - d) et andet ekspeditionscenter.
4. Bestemmelserne i punkt 1 og 2 finder også anvendelse på ekspeditionscentre om bord på fartøjer. Bløddyr, som håndteres i sådanne centre, skal komme fra klasse A-produktionsområder eller et genudlægningsområde.

⁽¹⁾ Side 1 i denne EUT.

KAPITEL V: SUNDHEDSNORMER FOR LEVENDE TOSKALLEDE BLØDDYR

Ud over at sikre, at de mikrobiologiske kriterier, der vedtages i henhold til forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾, overholdes, skal lederen af en fødevarer virksomhed sikre, at levende toskallede bløddyr, der afsættes til konsum, opfylder normerne i dette kapitel.

1. De skal have organoleptiske egenskaber, der er tegn på friskhed og levedygtighed, herunder rene skaller, reaktion, når man banker på dem, og normal væskemængde mellem skallerne.
2. De må ikke indeholde marine biotoksiner i samlede mængder (målt for hele kroppen eller enhver spiselig del heraf) ud over følgende grænseværdier:
 - a) for paralytisk skaldyrsgift (PSP) 800 mikrogram pr. kg;
 - b) for amnesifremkaldende skaldyrsgift (ASP) 20 milligram domoinsyre pr. kg;
 - c) for det samlede indhold af okadainsyre, dinophysistoksiner og pectenotoksiner 160 mikrogram okadainsyreækvivalenter pr. kg;
 - d) for yessotoksiner 1 mg yessotoksinækvivalenter pr. kg; og
 - e) for azaspiracider 160 mikrogram azaspiracidækvivalenter pr. kg.

KAPITEL VI: INDPAKNING OG EMBALLERING AF LEVENDE TOSKALLEDE BLØDDYR

1. Østers skal indpakkes eller emballeres med den konkave skal nedad.
2. Detailsalgspakninger af levende toskallede bløddyr skal lukkes og forblive lukkede, fra de forlader ekspeditionscentret, til de frembydes til salg til den endelige forbruger.

KAPITEL VII: IDENTIFIKATIONSMÆRKNING OG ETIKETTERING

1. Etiketten, herunder identifikationsmærket, skal være vandbestandig.
2. Ud over de generelle bestemmelser for identifikationsmærkning i bilag II, afsnit I, skal etiketten indeholde følgende oplysninger:
 - a) de toskallede bløddyr art (trivialnavn og videnskabeligt navn); og
 - b) emballeringsdato, mindst med angivelse af dag og måned.

Uanset direktiv 2000/13/EF kan datoen for mindste holdbarhed erstattes af angivelsen: »Disse dyr skal være levende på købstidspunktet«.

3. Etiketten, der påsættes emballagen for levende toskallede bløddyr, som ikke er i detailsalgspakninger, skal opbevares i mindst 60 dage af detailhandleren, efter at emballagens indhold er opsplittet.

KAPITEL VIII: ANDRE BESTEMMELSER

1. Lederen af en fødevarer virksomhed, der opbevarer og transporterer levende toskallede bløddyr, skal sikre, at de opbevares ved en temperatur, der ikke skader fødevarer sikkerheden eller deres levedygtighed.
2. Levende toskallede bløddyr må ikke genneddykkes i eller oversprøjtes med vand, efter at de er emballeret til detailsalg og har forladt ekspeditionscentret.

KAPITEL IX: SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR KAMMUSLINGER, DER ER HØSTET UDEN FOR KLASSIFICEREDE PRODUKTIONSOMRÅDER

Lederen af en fødevarer virksomhed, der høster kammuslinger uden for de klassificerede produktionsområder eller håndterer sådanne kammuslinger, skal opfylde følgende krav:

1. Kammuslinger må ikke markedsføres, medmindre de er høstet og behandlet i overensstemmelse med kapitel II, del B, og opfylder normerne i kapitel V som godtgjort ved et egenkontrollsystem.

⁽¹⁾ Side 1 i denne EUT.

2. Hvis oplysninger fra offentlige overvågningsprogrammer sætter myndighederne i stand til at klassificere høstområderne, eventuelt i samarbejde med fødevarevirksomheder, finder bestemmelserne i kapitel II, del A, tilsvarende anvendelse på kammuslinger.
3. Kammuslinger må kun markedsføres til konsum gennem en fiskeauktion, et ekspeditionscenter eller en forarbejdningsvirksomhed. Når fødevarevirksomheder håndterer kammuslinger, skal de underrette myndighederne herom, og ekspeditionscentre skal opfylde de relevante krav i kapitel III og IV.
4. Lederen af en fødevarevirksomhed, der håndterer kammuslinger, skal opfylde:
 - a) dokumentationskravene i kapitel I, punkt 3-7, hvor dette er relevant. I så fald skal det i registreringsdokumentet klart anføres, i hvilket område kammuslingerne er blevet høstet, eller
 - b) bestemmelserne i kapitel VII om identifikationsmærkning og etikettering for emballerede kammuslinger og indpakkede kammuslinger, hvis indpakningen yder en beskyttelse, der er ligestillet med emballagens beskyttelse.

AFSNIT VIII: FISKEVARER

1. Dette afsnit gælder ikke for toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle, der afsættes levende. Med undtagelse af kapitel I og II gælder det for disse dyr, når de ikke afsættes levende, og de skal da være erhvervet i overensstemmelse med afsnit VII.
2. Kapitel III, del A, C og D, kapitel IV og kapitel V finder anvendelse på detailhandel.
3. Kravene i dette afsnit supplerer kravene i forordning (EF) nr. . . ./2004 ⁽¹⁾.
 - a) For virksomheder, herunder fartøjer, der benyttes til primærproduktion og dermed forbundne aktiviteter, supplerer de kravene i bilag I til ovennævnte forordning.
 - b) For andre virksomheder, herunder fartøjer, supplerer de kravene i bilag II til ovennævnte forordning.
4. I forbindelse med fiskevarer:
 - a) omfatter primærproduktion opdræt, fiskeri og indsamling af levende fiskevarer med henblik på markedsføring og
 - b) dermed forbundne aktiviteter, som omfatter en hvilken som helst af følgende aktiviteter, hvis den finder sted om bord på fiskerfartøjer: slagtning, afblødning, hovedskæring, rensning, fjernelse af finner, nedkøling og indpakning; de omfatter endvidere:
 - i) transport og opbevaring af fiskevarer, hvis karakter ikke er blevet ændret væsentligt, herunder levende fiskevarer, inden for akvakulturbrug på land og
 - ii) transport af fiskevarer, hvis karakter ikke er blevet ændret væsentligt, herunder levende fiskevarer, fra produktionsstedet til det første bestemmelsessted.

KAPITEL I: KRAV TIL FARTØJER

Lederen af en fødevarevirksomhed sikrer,

1. at fartøjer, der benyttes til at høste fiskevarer i deres naturlige miljø eller til at håndtere eller forarbejde dem efter høsten, opfylder de strukturelle krav og krav til udstyr, der findes i del I, og
2. at behandling, som finder sted om bord på fartøjer, finder sted i overensstemmelse med bestemmelserne i del II.

I. STRUKTURELLE KRAV OG KRAV TIL UDSTYR

A. Krav til alle fartøjer

1. Fartøjer skal være udformet og konstrueret, så produkterne ikke kontamineres med lænsevand, spildevand, røg, brændstof, olie, smørefedt eller andre uacceptable stoffer.

⁽¹⁾ Side 1 i denne EUT.

2. De overflader, som fiskevarerne kommer i berøring med, skal være af korrosionsbestandigt materiale, der er glat og let at rengøre. Overfladerne skal være beklædt med bestandigt materiale, der ikke er giftigt.
3. Det udstyr og materiale, der anvendes i forbindelse med behandling af fiskevarer, skal være korrosionsbestandigt og let at rengøre og desinficere.
4. Hvis et fartøj har et vandindtag til vand, der anvendes til fiskevarer, skal det være placeret således, at forurening af vandforsyningen undgås.

B. Krav til fartøjer, der er bygget og udstyret til at opbevare ferske fiskevarer om bord i over 24 timer

1. Fartøjer, der er bygget og udstyret til at opbevare fiskevarer om bord i over 24 timer, skal være udstyret med lastrum, tanke eller beholdere til opbevaring af fiskevarer ved de temperaturer, der er fastsat i kapitel VII.
2. Lastrummene skal være adskilt fra maskinrummet og mandskabsrummene ved hjælp af skotter, der er tilstrækkeligt tætte til at forhindre enhver form for kontaminering af de opbevarede fiskevarer. Lastrum og beholdere, der anvendes til opbevaring af fiskevarer, skal være udformet på en sådan måde, at varerne opbevares under tilfredsstillende hygiejneforhold, og om nødvendigt sikre, at smeltevandet ikke forbliver i kontakt med varerne.
3. I fartøjer, der er udstyret til nedkøling af fiskevarer i kølet rent havvand, skal tankene være forsynet med installationer, som sikrer en ensartet temperatur i tankene. Sådanne installationer skal sikre, at blandingen af fiskevarer og rent havvand nedkøles til højst 3 °C 6 timer efter påfyldningen og til højst 0 °C efter 16 timer og give mulighed for at overvåge og om nødvendigt registrere temperaturerne.

C. Krav til frysefartøjer

Frysefartøjer skal

1. have et fryseanlæg med tilstrækkelig kapacitet til hurtigt at sænke temperaturen, så fiskevarernes centrumstemperatur bliver på -18 °C eller derunder;
2. have et køleanlæg med tilstrækkelig kapacitet til, at fiskevarerne kan opbevares i lastrummene ved en temperatur på -18 °C eller derunder. Lastrummene skal være udstyret med en termograf, der er anbragt på et sted, hvor den let kan aflæses. Temperaturføleren skal være placeret dér, hvor temperaturen i lastrummet er højest; og
3. opfylde kravene i del B, punkt 2, til fartøjer, der er bygget og udstyret til at opbevare fiskevarer i over 24 timer.

D. Krav til fabriksfartøjer

1. Fabriksfartøjer skal mindst have følgende:

- a) et modtagelsesområde, der er forbeholdt ombordtagning af fiskevarer, og som er indrettet således, at de successive landinger kan adskilles. Det skal være let at rengøre og udformet på en sådan måde, at fiskevarerne er beskyttet mod solen og mod vejrliget samt mod alle kilder til kontaminering;
- b) et hygiejnisk system til transport af fiskevarerne fra modtagelsesområdet til arbejdspladserne;
- c) arbejdspladser, der er store nok til, at tilvirkningen og forarbejdningen af fiskevarerne kan foregå hygiejnisk, lette at rengøre og desinficere og udformet på en sådan måde, at al kontaminering af fiskevarerne undgås;
- d) steder af tilstrækkelige dimensioner til opbevaring af færdigvarerne, udformet på en sådan måde, at de er lette at rengøre. Hvis der findes et anlæg til behandling af affald om bord, skal der være et separat lastrum til opbevaring af dette affald;
- e) et rum til opbevaring af emballage, der er adskilt fra rum til tilvirkning og forarbejdning af fiskevarer;
- f) specialudstyr til at udlede fiskeaffald og fiskevarer, der er uegnet til konsum, enten direkte ud i havet eller, hvis omstændighederne kræver det, ind i en vandtæt beholder, der kun anvendes til dette formål. Hvis affald oplagres og behandles om bord, skal der af hygiejne hensyn være særskilte rum til disse formål;

- g) et vandindtag, der er placeret således, at forurening af vandforsyningen undgås; og
 - h) håndvaske til brug for det personale, der håndterer uindpakkede fiskevarer, med haner, som er sådan udformet, at spredning af kontaminering forhindres.
2. Fabrikfartøjer, hvor krebsdyr og bløddyr koges, nedkøles og indpakkes, behøver imidlertid ikke opfylde kravene i stk. 1, hvis der ikke foregår andre former for håndtering eller forarbejdning om bord på fartøjet.
 3. Fabrikfartøjer, der fryser fiskevarer, skal have udstyr, der opfylder kravene til frysefartøjer i del C, punkt 1 og 2.

II. HYGIEJNEBESTEMMELSER

1. De dele af fartøjerne eller de beholdere, der er beregnet til opbevaring af fiskevarer, skal, når de bruges, holdes rene og i god stand, og de må især ikke være forurenet med brændstof eller lænsevand.
2. Så snart fiskevarerne er bragt om bord, skal de hurtigst muligt anbringes på et sted, hvor de er beskyttet mod kontaminering og mod påvirkning fra solen eller andre varmekilder. Når fisken vaskes, skal der enten anvendes drikkevand eller rent vand.
3. Fiskevarer skal håndteres og opbevares på en sådan måde, at de ikke beskadiges. De personer, der håndterer fiskevarerne, kan anvende spidse instrumenter til flytning af store fisk og fisk, som de kan komme til skade med, under forudsætning af at varenes køddele ikke beskadiges.
4. Fiskevarer skal nedkøles hurtigst muligt efter ombordtagningen undtagen dem, der opbevares levende. Når nedkøling ikke kan lade sig gøre, skal fiskevarerne dog landes hurtigst muligt.
5. Is, der anvendes til nedkøling af fiskevarer, skal fremstilles af drikkevand eller rent vand.
6. Hovedskæring og/eller rensning om bord skal foregå på hygiejnisk måde snarest muligt efter fangst, og fiskevarerne skal vaskes omgående og grundigt med drikkevand eller rent vand. Indvolde og dele, der kan udgøre en fare for folkesundheden, fjernes snarest muligt og holdes adskilt fra konsumvarer. Lever, rogn og mælke til konsum skal opbevares i is ved en temperatur, der nærmer sig temperaturen for smeltende is, eller nedfryses.
7. Når hel fisk, hvoraf der skal fremstilles konserver, nedfryses i saltlage, skal varen bringes ned på en temperatur på -9°C eller derunder. Saltlagen må ikke være en kilde til kontaminering af fisken.

KAPITEL II: BESTEMMELSER, SOM FINDER ANVENDELSE UNDER OG EFTER LANDING

1. Lederen af en fødevarer virksomhed, som er ansvarlig for losning og landing af fiskevarer, skal
 - a) sikre, at udstyr til losning og landing, der kommer i kontakt med fiskevarerne, er af et materiale, der er let at rengøre og desinficere, og altid er velholdt og rent; og
 - b) undgå, at fiskevarerne kontamineres under losning og landing, navnlig ved
 - i) at udføre losning og landing hurtigt,
 - ii) hurtigst muligt at anbringe fiskevarerne under beskyttede forhold ved den temperatur, der er angivet i kapitel VII, og
 - iii) ved ikke at anvende udstyr og metoder, som forvolder unødigt skade på fiskevarernes spiselige dele.

2. Lederen af en fødevarer virksomhed, som er ansvarlig for auktionshaller og engrosmarkeder eller de dele af dem, hvor der frembydes fiskevarer til salg, skal sikre, at følgende krav er opfyldt:
 - a) i) Der skal være aflåselige faciliteter til køleopbevaring af tilbageholdte fiskevarer og separate aflåselige faciliteter til opbevaring af fiskevarer, der er erklæret uegnede til konsum.
 - ii) Hvis den kompetente myndighed kræver det, skal der være en passende udstyret aflåselig facilitet eller, om nødvendigt, et lokale udelukkende til brug for den kompetente myndighed.
- b) Ved udstilling eller opbevaring af fiskevarer
 - i) må lokalerne ikke anvendes til andre formål
 - ii) må køretøjer, hvis udstødningssgas kan forringe fiskevarernes kvalitet, ikke få adgang til lokalerne
 - iii) må personer, der har adgang til lokalerne, ikke medbringe andre dyr, og
 - iv) skal lokalerne være godt oplyst med henblik på at lette den offentlige kontrol.
3. Hvis der ikke har været mulighed for nedkøling om bord på fartøjet, skal ferske fiskevarer, der ikke holdes i live, nedkøles hurtigst muligt efter landingen og opbevares ved en temperatur, der nærmer sig temperaturen for smeltende is.
4. Lederen af en fødevarer virksomhed skal samarbejde med de relevante kompetente myndigheder, således at disse får mulighed for udføre offentlig kontrol i overensstemmelse med forordning (EF) nr. . . ./2004 (¹), navnlig for så vidt angår eventuelle notifikationsprocedurer for landing af fiskevarer, som den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis flag fartøjet fører, eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor fiskevarerne landes, måtte anse for nødvendige.

KAPITEL III: KRAV TIL VIRKSOMHEDER, HERUNDER FARTØJER, DER HÅNDTERER FISKEVARER

Lederen af en fødevarer virksomhed, der håndterer fiskevarer, skal sikre, at følgende krav, hvor det er relevant, er opfyldt på virksomheden.

A. BESTEMMELSER FOR FERSKE FISKEVARER

1. Nedkølede, uemballerede varer, der ikke skal distribueres, forsendes, tilvirkes eller forarbejdes straks efter ankomsten til en virksomhed på land, skal opbevares i is under passende forhold. Der tilføres is, så ofte det er nødvendigt. Emballerede ferske fiskevarer skal nedkøles til en temperatur, der nærmer sig temperaturen for smeltende is.
2. Arbejde såsom hovedskæring og rensning skal foretages under hygiejniske forhold. Rensning skal, hvis der teknisk og kommercielt er mulighed herfor, finde sted hurtigst muligt, efter at varerne er fanget eller landet. Varerne skal vaskes omhyggeligt med drikkevand eller, om bord på et fartøj, med rent vand straks derefter.
3. Arbejde såsom filetering og opskæring skal udføres på en sådan måde, at forurening eller tilsmudsning af fileterne og skiverne undgås. Fileterne og skiverne må kun ligge på arbejdsbordet i den tid, det tager at tilvirke dem. Fileter og skiver skal indpakkes og om nødvendigt emballeres, og de skal nedkøles hurtigst muligt efter tilvirkningen.
4. Beholdere til forsendelse eller opbevaring af uemballerede forarbejdede ferske fiskevarer, der opbevares i is, skal sikre, at smeltevandet ikke forbliver i kontakt med varerne.
5. Hele eller rensede ferske fiskevarer kan transporteres og opbevares i koldt vand om bord på fartøjer. De kan også transporteres i koldt vand efter landingen, indtil de ankommer til den første virksomhed på land, der udøver anden virksomhed end transportvirksomhed og sortering.

(¹) Side 82 i denne EUT.

B. BESTEMMELSER FOR FROSNE VARER

Virksomheder på land, der fryser fiskevarer, skal have udstyr, som opfylder kravene til frysefartøjer i kapitel I, del I.C, punkt 1 og 2.

C. BESTEMMELSER FOR MASKINSEPAREREDE FISKEVARER

Lederen af en fødevarer virksomhed, der fremstiller maskinseparerede fiskevarer, skal sikre, at følgende krav er opfyldt:

1. De anvendte råvarer skal opfylde følgende krav:

- a) Der må kun anvendes hele fisk og ben efter filetering til at fremstille maskinseparerede fiskevarer.
- b) Samtlige råvarer skal være fri for indvolde.

2. Fremstillingsprocessen skal opfylde følgende krav:

- a) Maskinseparering skal finde sted hurtigst muligt efter fileteringen.
- b) Hvis der anvendes hel fisk, skal den renses og vaskes forinden.
- c) Efter fremstillingen skal de maskinseparerede fiskevarer fryses hurtigst muligt eller iblandes en vare, der skal fryses eller underkastes en stabiliserende behandling.

D. BESTEMMELSER VEDRØRENDE PARASITTER

1. Følgende fiskevarer skal fryses, så der opnås en temperatur på -20°C eller derunder i alle dele af varen i mindst 24 timer. Denne behandling skal anvendes på den rå vare eller færdigvaren.

- a) Fiskevarer, der skal spises rå eller næsten rå.
- b) Fiskevarer af følgende arter, hvis de skal underkastes koldrøgning, hvorunder fiskevarens indre temperatur er på højst 60°C :
 - i) sild,
 - ii) makrel,
 - iii) brisling,
 - iv) (vild) laks fra Atlanterhavet eller Stillehavet.

c) Marinerede og/eller saltede fiskevarer, når behandlingen ikke er tilstrækkelig til at ødelægge nematodelarverne.

2. Lederen af en fødevarer virksomhed kan undlade at foretage den i punkt 1 foreskrevne behandling, hvis

- a) der foreligger epidemiologiske data, der viser, at oprindelsesfiskepladserne ikke frembyder sundhedsfare med hensyn til forekomst af parasitter; og
- b) den kompetente myndighed giver tilladelse dertil.

3. De i punkt 1 omhandlede fiskevarer skal, når de afsættes, være ledsaget af en attestation fra producenten, der angiver, hvilken type behandling de har været underkastet, undtagen hvis de leveres til den endelige forbruger.

KAPITEL IV: KRAV TIL FORARBEJDEDE FISKEVARER

Lederen af en fødevarer virksomhed, der foretager kogning af krebsdyr og bløddyr, skal sikre, at følgende krav er opfyldt:

1. Kogning skal efterfølges af hurtig nedkøling. Til det formål skal der anvendes drikkevand eller, om bord på fartøjerne, rent vand. Hvis der ikke anvendes andre konserveringsmetoder, skal nedkølingen fortsættes til en temperatur, der nærmer sig temperaturen for smeltende is.

2. Pilning og udtagning af kødet af skallerne skal foregå hygiejnisk, så det undgås, at varerne kontamineres. Foregår det manuelt, skal personalet være særlig omhyggeligt med at vaske hænder.
3. Efter pilningen eller udtagningen af kødet af skallerne skal de kogte varer straks fryses eller hurtigst muligt nedkøles til den temperatur, der er fastsat i kapitel VII.

KAPITEL V: SUNDHEDSNORMER FOR FISKEVARER

Ud over at sikre, at de mikrobiologiske kriterier, der er vedtaget i henhold til forordning (EF) nr. . . /2004 ⁽¹⁾, er opfyldt, skal lederen af en fødevarer virksomhed afhængigt af produktet eller fiskearten sikre, at fiskevarer, der markedsføres med henblik på konsum, opfylder normerne i dette kapitel.

A. FISKEVARERS ORGANOLEPTISKE EGENSKABER

Fødevarer virksomhederne skal foretage organoleptiske undersøgelser af fiskevarer. Denne undersøgelse skal navnlig sikre, at fiskevarerne opfylder eventuelle kriterier for friskhed.

B. HISTAMIN

En leder af en fødevarer virksomhed skal sikre, at grænseværdierne for histamin ikke overskrides.

C. TOTAL FLYGTIG NITROGEN

Uforarbejdede fiskevarer må ikke afsættes, hvis det ved kemiske analyser afsløres, at grænseværdierne for TVB-N eller TMA-N er overskredet.

D. PARASITTER

Lederen af en fødevarer virksomhed skal sikre, at fiskevarer har været underkastet en visuel undersøgelse for synlige parasitter, inden de afsættes. Virksomheden må ikke afsætte fødevarer, der er tydeligt forurenet med parasitter, med henblik på konsum.

E. TOKSINER, DER ER SUNDHEDSFARLIGE FOR MENNESKER

1. Fiskevarer fra giftige fisk af følgende familier må ikke markedsføres: Tetraodontidae, Molidae, Diodontidae og Canthigasteridae.
2. Fiskevarer, der indeholder biotoksiner, såsom ciguatoksin eller muskellammende toksiner, må ikke markedsføres. Fiskevarer fremstillet af toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle må dog markedsføres, hvis de er fremstillet i overensstemmelse med afsnit VII og opfylder normerne i kapitel V, punkt 2, i samme afsnit.

KAPITEL VI: INDPAKNING OG EMBALLERING AF FISKEVARER

1. Beholdere til opbevaring af ferske fiskevarer i is skal være vandbestandige og sikre, at smeltevandet ikke forbliver i kontakt med varerne.
2. Frosne blokke, der er tilberedt om bord på fartøjer, skal indpakkes før landing.
3. Når fiskevarer indpakkes om bord på fiskerfartøjer, skal lederen af fødevarer virksomheden sikre, at indpakningsmaterialet:
 - a) ikke er kilde til kontaminering
 - b) opbevares på en sådan måde, at det ikke risikerer at blive kontamineret
 - c) når det er bestemt til genbrug, er let at rengøre og om fornødent desinficere.

⁽¹⁾ Side 1 i denne EUT.

KAPITEL VII: OPLAGRING AF FISKEVARER

Lederen af en fødevarevirksomhed, hvor fiskevarer oplagres, skal sikre, at følgende krav er opfyldt:

1. Ferske fiskevarer, optøede uforarbejdede fiskevarer samt kogte og kølede varer af krebsdyr og bløddyr skal opbevares ved en temperatur, der nærmer sig temperaturen for smeltende is.
2. Frosne fiskevarer skal oplagres ved en temperatur på -18°C eller derunder i alle dele af varen. Hel, frossen fisk i saltlage til konserverfremstilling kan dog opbevares ved en temperatur på -9°C eller derunder.
3. Fiskevarer, der holdes i live, skal opbevares ved en temperatur og på en måde, der ikke skader fødevarerens sikkerhed eller varernes levedygtighed.

KAPITEL VIII: TRANSPORT AF FISKEVARER

Lederen af en fødevarevirksomhed, der transporterer fiskevarer, skal sikre, at følgende krav er opfyldt:

1. Fiskevarer skal under transport opbevares ved den krævede temperatur. Der gælder især følgende:
 - a) Ferske fiskevarer eller optøede uforarbejdede fiskevarer samt kogte og kølede varer af krebsdyr og bløddyr skal opbevares ved en temperatur, der nærmer sig temperaturen for smeltende is.
 - b) Frosne fiskevarer, med undtagelse af frossen fisk i saltlage til konserverfremstilling, skal under transport opbevares ved en permanent temperatur på -18°C eller derunder i alle dele af varen, eventuelt med kortvarige stigninger på højst 3°C .
2. Lederen af en fødevarevirksomhed kan undlade at opfylde kravene i punkt 1, litra b), når frosne fiskevarer transporteres fra et frysehus til en autoriseret virksomhed for at blive optøet straks efter ankomsten med henblik på tilvirkning og/eller forarbejdning, hvis det drejer sig om en kort strækning, og myndighederne giver tilladelse dertil.
3. Hvis fiskevarer opbevares i is, må smeltevandet ikke forblive i kontakt med varerne.
4. Fiskevarer, der skal afsættes levende, skal transporteres på en sådan måde, at den ikke skader fødevarerens sikkerhed eller varernes levedygtighed.

AFSNIT IX: RÅ MÆLK OG MEJERIPRODUKTER

KAPITEL I: PRIMÆRPRODUKTION AF RÅ MÆLK

Lederen af en fødevarevirksomhed, der producerer eller eventuelt indsamler rå mælk, skal sikre, at kravene i dette kapitel opfyldes.

I. SUNDHEDSKRAV FOR PRODUKTION AF RÅ MÆLK

1. Rå mælk skal komme fra dyr,
 - a) der ikke udviser symptomer på infektiøse sygdomme, som kan overføres til mennesker gennem mælk;
 - b) der har en god almen sundhedstilstand, ikke udviser nogen tegn på sygdom, som kan kontaminere mælk, og navnlig ikke lider af sygdomme i kønsorganerne med flåd, enteritis med diarré og feber eller synlig yverbetændelse;
 - c) der ikke har sår på yveret, som kan skade mælken;
 - d) der ikke har fået indgivet ikke-tilladte stoffer eller produkter, eller som ikke har været underkastet en ulovlig behandling, jf. direktiv 96/23/EF; og
 - e) for hvilke den tilbageholdelsesperiode, der foreskrives ved indgift af tilladte produkter eller stoffer, er blevet overholdt.

2. a) Med hensyn til brucellose skal rå mælk komme fra:
- i) køer eller bøfler, der tilhører en besætning, som i henhold til direktiv 64/432/EØF ⁽¹⁾ er fri for eller officielt fri for brucellose;
 - ii) får eller geder, der tilhører en bedrift, som er officielt fri for eller fri for brucellose i henhold til direktiv 91/68/EØF ⁽²⁾;
 - iii) hundyr af andre arter, der, hvis de er modtagelige for brucellose, tilhører besætninger, som regelmæssigt kontrolleres for denne sygdom efter en kontrolplan, der er godkendt af den kompetente myndighed.
- b) Med hensyn til tuberkulose skal rå mælk komme fra:
- i) køer eller bøfler, der tilhører en besætning, som i henhold til direktiv 64/432/EØF er officielt fri for tuberkulose;
 - ii) hundyr af andre arter, der, hvis de er modtagelige for tuberkulose, tilhører besætninger, som regelmæssigt kontrolleres for denne sygdom efter en kontrolplan, der er godkendt af den kompetente myndighed.
- c) Hvis der holdes geder sammen med køer, skal gederne undersøges og testes for tuberkulose.
3. Rå mælk fra dyr, der ikke opfylder kravene i stk. 2, kan dog anvendes med den kompetente myndigheds tilladelse,
- a) når der er tale om køer eller bøfler, som ikke har reageret positivt på en tuberkulin- eller brucelloseprøve eller har nogen symptomer på disse sygdomme, efter at mælken er varmebehandlet, så den giver en negativ fosfataseprøve;
 - b) når der er tale om får eller geder, som ikke har reageret positivt på en brucelloseprøve, eller som er blevet vaccineret mod brucellose i forbindelse med et godkendt udryddelsesprogram, og som ikke udviser nogen symptomer på denne sygdom, enten:
 - i) til fremstilling af ost med en modningsperiode på mindst to måneder; eller
 - ii) efter at mælken er blevet varmebehandlet, så den giver en negativ fosfataseprøve, og
 - c) når der er tale om hundyr af andre arter, som ikke har reageret positivt på en tuberkulin- eller brucelloseprøve, og som ikke har nogen symptomer på disse sygdomme, men som tilhører en besætning, hvor der er konstateret tuberkulose eller brucellose efter den kontrol, som er omhandlet i punkt 2, litra a), nr. iii), eller stk. 2, litra b), nr. ii), hvis mælken behandles, så den er sikker.
4. Rå mælk fra dyr, som ikke opfylder kravene i stk. 1, 2 og 3 — især dyr, der enkeltvis har reageret positivt på en profylaktisk prøve for tuberkulose eller brucellose som omhandlet i direktiv 64/432/EØF og direktiv 91/68/EØF, — må ikke bruges til konsum.
5. Dyr, som er smittet med eller mistænkes for at være smittet med en af de sygdomme, der er nævnt i punkt 1 eller 2, skal isoleres effektivt for at undgå, at de får uønskede virkninger på andre dyrs mælk.

II. HYGIEJNE PÅ MÆLKEPRODUCERENDE BEDRIFTER

A. Krav til lokaler og udstyr

1. Malkeanlæg og lokaler, hvor der opbevares, håndteres eller køles mælk, skal være placeret og indrettet på en sådan måde, at risikoen for kontaminering af mælken begrænses.
2. De lokaler, hvor mælken opbevares, skal være beskyttet mod skadedyr, have en passende adskillelse fra de rum, hvor dyrene er opstaldet, og være forsynet med et passende køleanlæg, hvis dette er nødvendigt for at opfylde kravene i del B.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin (EFT L 121 af 29.7.1964, s. 1977/64). Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1226/2002 (EFT L 179 af 9.7.2002, s. 13).

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/68/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet (EFT L 46 af 19.2.1991, s. 19). Senest ændret ved Kommissionens afgørelse 2002/261/EF (EFT L 91 af 6.4.2002, s. 31).

3. Overflader af udstyr, som kommer i kontakt med mælken (redskaber, beholdere, tanke mv. til malkning, indsamling eller transport af mælken), skal være lette at rengøre og om nødvendigt desinficere og skal holdes i god stand. Dette kræver anvendelse af glatte, afvaskelige og ikke-toksiske materialer.
4. Efter brugen skal sådanne overflader rengøres og om nødvendigt desinficeres. Efter hver transport eller række af transporter, hvis der kun forløber meget kort tid mellem tømningen og den næste påfyldning, men under alle omstændigheder mindst én gang om dagen, skal beholdere og tanke, der er blevet anvendt til transport af rå mælk, rengøres og desinficeres på en passende måde, inden de anvendes på ny.

B. Hygiejne under malkning, indsamling og transport

1. Malkningen skal foregå på hygiejnisk måde, idet navnlig følgende sikres:
 - a) inden malkningen påbegyndes, skal pletter, yver og de tilgrænsende dele være rene;
 - b) mælken fra de enkelte dyr kontrolleres for afvigende organoleptiske eller fysisk-kemiske egenskaber enten af den malkende eller ved en metode med lignende resultater, og mælk med sådanne egenskaber anvendes ikke til konsum;
 - c) mælk fra dyr med kliniske tegn på yversygdom anvendes ikke til konsum, medmindre det sker i overensstemmelse med en dyrlæges instrukser;
 - d) dyr, der er i medicinsk behandling, så der er sandsynlighed for, at medicinrester overføres til mælken, identificeres, og mælk taget fra sådanne dyr før udløbet af den foreskrevne tilbageholdelsesperiode, må ikke anvendes til konsum; og
 - e) pattedypnings- eller pattespraymidler anvendes kun, hvis de er godkendt af den kompetente myndighed, og må ikke anvendes på en måde, der forårsager uacceptable restkoncentrationer i mælken.
2. Umiddelbart efter malkningen skal mælken anbringes på et rent sted, der er indrettet og udstyret, så kontaminering undgås. Mælken skal øjeblikkelig nedkøles til højst 8 °C, hvis den afhentes dagligt, eller til højst 6 °C, hvis der ikke finder daglig afhentning sted.
3. Under transporten må kølekæden ikke brydes, og ved ankomsten til bestemmelsesvirksomheden må mælken temperatur ikke overstige + 10 °C.
4. Ledere af fødevarer virksomheder behøver ikke at opfylde temperaturkravene i punkt 2 og 3, hvis mælken opfylder kriterierne i del III, og hvis
 - a) mælken forarbejdes senest to timer efter malkningen, eller
 - b) en højere temperatur er nødvendig af teknologiske årsager i forbindelse med fremstilling af bestemte mejeriprodukter, og den kompetente myndighed giver tilladelse hertil.

C. Hygiejnebestemmelser for personalet

1. Personer, der malker og/eller håndterer rå mælk, skal være iført rent arbejdstøj.
2. Personer, der malker, skal iagttage en høj grad af personlig renlighed. I nærheden af malkestedet skal der derfor være de nødvendige faciliteter, således at personer, der malker og håndterer rå mælk, kan vaske hænder og arme.

III. KRITERIER FOR RÅ MÆLK

1. Følgende kriterier for rå mælk gælder, indtil der er fastsat normer i mere specifikke retsfor skrifter for mælks og mejeriprodukters kvalitet.
2. Et repræsentativt antal stikprøver af rå mælk indsamlet fra mælkeproducerende bedrifter skal kontrolleres for, om kravene i punkt 3 og 4 er opfyldt. Kontrollen kan udføres af eller på vegne af:
 - a) lederen af den fødevarer virksomhed, der producerer mælken
 - b) lederen af den fødevarer virksomhed, der indsamler eller forarbejder mælken

- c) en gruppe af ledere af fødevarer virksomheder, eller
- d) som led i en national eller regional kontrolordning.
3. a) Lederen af en fødevarer virksomhed skal træffe forholdsregler til at sikre, at rå mælk opfylder følgende kriterier:

i) rå komælk:

Kimtal ved 30 °C (pr. ml)	≤ 100 000 (*)
Somatisk celletal (pr. ml)	≤ 400 000 (**)

ii) rå mælk fra andre arter:

Kimtal ved 30 °C (pr. ml)	≤ 1 500 000 (*)
---------------------------	-----------------

- b) Hvis rå mælk fra andre arter end køer er beregnet til fremstilling af produkter, der fremstilles med rå mælk ved en proces, der ikke indebærer nogen varmebehandling, skal lederen af fødevarer virksomheden imidlertid tage skridt til at sikre, at den anvendte rå mælk opfylder følgende kriterium:

Kimtal ved 30 °C (pr. ml)	≤ 500 000 (*)
---------------------------	---------------

4. Medmindre andet er fastsat i direktiv 96/23/EF, skal lederen af en fødevarer virksomhed træffe forholdsregler til at sikre, at rå mælk ikke markedsføres,
- a) hvis indholdet af restkoncentrationer af antibiotika overskrider de tilladte niveauer for ét af de stoffer, der er omhandlet i bilag I og III til forordning (EØF) nr. 2377/90 ⁽¹⁾, eller
- b) hvis det samlede indhold af restkoncentrationer af antibiotika overskrider en tilladt maksimalværdi.
5. Hvis den rå mælk ikke er i overensstemmelse med punkt 3 og 4, skal lederen af fødevarer virksomheden underrette den kompetente myndighed og træffe foranstaltninger til at afhjælpe manglerne.

KAPITEL II: KRAV VEDRØRENDE MEJERIPRODUKTER

I. TEMPERATURKRAV

1. Lederen af en fødevarer virksomhed skal sikre, at mælken ved modtagelsen på en forarbejdningsvirksomhed hurtigt nedkøles til en temperatur på højst 6 °C og opbevares ved denne temperatur, indtil den forarbejdes.
2. Lederen af en fødevarer virksomhed kan dog opbevare mælken ved en højere temperatur,
- a) hvis forarbejdningen begynder umiddelbart efter malkningen, eller inden 4 timer efter at mælken er modtaget på forarbejdningsvirksomheden, eller
- b) hvis den kompetente myndighed giver tilladelse til en højere temperatur af teknologiske årsager i forbindelse med fremstilling af bestemte mejeriprodukter.

II. KRAV TIL VARMEBEHANDLING

1. Hvis rå mælk eller mejeriprodukter varmebehandles, skal lederen af fødevarer virksomheden sikre, at behandlingen opfylder kravene i forordning (EF) nr. .../2004 ⁽²⁾, bilag II, kapitel XI.

(*) Glidende geometrisk gennemsnit i en periode på to måneder med mindst to prøver pr. måned.

(**) Glidende geometrisk gennemsnit i en periode på tre måneder med mindst én prøve pr. måned, medmindre den kompetente myndighed anviser en anden metode til at tage højde for sæsonsvingninger i produktionen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 af 26. juni 1990 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler (EFT L 224 af 18.8.1990, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 665/2003 (EUT L 96 af 12.4.2003, s. 7).

⁽²⁾ Side 1 i denne EUT.

2. Lederen af en fødevarer virksomhed, der overvejer, om rå mælk skal varmebehandles, skal:

- a) tage hensyn til de procedurer, der er udviklet i overensstemmelse med HACCP-principperne i medfør af forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾, og
- b) opfylde ethvert krav, som den kompetente myndighed stiller i den forbindelse, når den godkender virksomheder eller udfører kontrol i overensstemmelse med forordning (EF) nr. .../2004 ⁽²⁾.

III. KRITERIER FOR RÅ KOMÆLK

1. Lederen af en fødevarer virksomhed, der fremstiller mejeriprodukter, skal træffe forholdsregler til umiddelbart inden forarbejdningen at sikre,
 - a) at rå komælk anvendt til at fremstille mejeriprodukter har et kimalt ved 30 °C på under 300 000 pr. ml, og
 - b) at forarbejdet komælk anvendt til at fremstille mejeriprodukter har et kimalt ved 30 °C på under 100 000 pr. ml.
2. Hvis mælken ikke opfylder kriterierne i stk. 1, skal lederen af fødevarer virksomheden underrette den kompetente myndighed og træffe foranstaltninger til at afhjælpe manglerne.

KAPITEL III: INDPAKNING OG EMBALLERING

Lukningen af salgspakninger skal foretages umiddelbart efter påfyldningen på den virksomhed, hvor den sidste varmebehandling af flydende mejeriprodukter finder sted, ved hjælp af lukkeanordninger, der forhindrer kontaminering. Lukkeanordningerne skal være udformet således, at det er tydeligt at se og let kan kontrolleres, om de har været åbnet.

KAPITEL IV: MÆRKNING

1. Ud over kravene i direktiv 2000/13/EF skal følgende oplysninger bortset fra de tilfælde, der er omhandlet i artikel 13, stk. 4 og 5, i nævnte direktiv, fremgå tydeligt af mærkningen:
 - a) »rå mælk« anføres for rå mælk til direkte konsum;
 - b) »af rå mælk« anføres for produkter fremstillet med rå mælk, når fremstillingsprocessen ikke omfatter varmebehandling eller anden fysisk eller kemisk behandling.
2. Kravene i stk. 1 gælder for produkter bestemt til detailhandel. Begrebet »mærkning« omfatter enhver form for emballage, meddelelse, opslag, etiket, bånd eller kort, der er vedlagt eller vedrører disse produkter.

KAPITEL V: IDENTIFIKATIONSMÆRKNING

Uanset kravene i bilag II, afsnit I:

1. kan identifikationsmærket i stedet for en angivelse af virksomhedens autorisationsnummer indeholde en henvisning til, hvor på indpakningen eller emballagen virksomhedens autorisationsnummer er angivet
2. behøver identifikationsmærket, når der er tale om genbrugsflasker, kun at angive afsenderlandets kendingsbogstaver og virksomhedens autorisationsnummer.

AFSNIT X: ÆG OG ÆGPRODUKTER

KAPITEL I: ÆG

1. Æg skal fra producentens virksomhed, og indtil de sælges til forbrugeren, holdes rene, tørre og fri for fremmed lugt og beskyttes effektivt mod stød og direkte sollys.
2. Æg skal opbevares og transporteres ved den, helst konstante, temperatur, der er bedst egnet til at sikre optimal bevarelse af deres hygiejneegenskaber.
3. Æggene skal leveres til forbrugeren senest 21 dage efter lægningen.

⁽¹⁾ Side 1 i denne EUT.

⁽²⁾ Side 82 i denne EUT.

KAPITEL II: FORARBEJDEDE ÆGPRODUKTER

I. BETINGELSER FOR VIRKSOMHEDER

Lederen af en fødevarer virksomhed skal sikre, at virksomheder, der fremstiller ægprodukter, er bygget, anlagt og udstyret på en måde, der sikrer, at følgende processer adskilles:

1. vask, tørring og desinfektion af snavsede æg, hvis dette foretages;
2. udslåning af æg, opsamling af ægindholdet og fjernelse af skaller og hinder; og
3. andre processer end de i punkt 1 og 2 nævnte.

II. RÅVARER TIL FREMSTILLING AF ÆGPRODUKTER

Lederen af en fødevarer virksomhed skal sikre, at råvarer, der anvendes til fremstilling af ægprodukter, overholder følgende betingelser:

1. Skallerne fra æg, der anvendes til fremstilling af ægprodukter, skal være fuldt udviklede og uden brud. Knækæg kan dog anvendes til fremstilling af ægprodukter, hvis produktionsbedriften eller pakkeriet leverer dem direkte til en forarbejdningsvirksomhed, hvor de skal udslås snarest muligt.
2. Flydende æg fremstillet på en virksomhed, der er autoriseret til det formål, kan anvendes som råvare. Flydende æg skal fremstilles i overensstemmelse med betingelserne i del III, punkt 1, 2, 3, 4 og 7.

III. SÆRLIGE HYGIEJNEBESTEMMELSER FOR FREMSTILLING AF ÆGPRODUKTER

Lederen af en fødevarer virksomhed skal sikre, at hele processen foregår således, at der undgås kontaminering i forbindelse med produktion, håndtering og opbevaring af ægprodukterne, og navnlig sikre, at følgende bestemmelser overholdes:

1. Æggene må ikke udslås, medmindre de er rene og tørre.
2. Æggene skal udslås på en sådan måde, at kontaminering reduceres, navnlig ved at sikre passende adskillelse fra andre processer. Knækæg skal forarbejdes snarest muligt.
3. Alle andre æg end hønseæg, kalkunæg og perlehønseæg skal håndteres og forarbejdes særskilt. Alt udstyr skal rengøres og desinficeres, før forarbejdningen af hønse-, kalkun- og perlehønseæg genoptages.
4. Ægindholdet må ikke udvindes ved centrifugering eller knusning af æg eller ved centrifugering af tomme skaller for at udvinde æggehvideresterne til konsum.
5. Efter udslåning skal alle ægprodukternes bestanddele forarbejdes snarest muligt for at eliminere mikrobiologiske risici eller reducere dem til et acceptabelt niveau. Et parti, som er blevet forarbejdet utilstrækkeligt, kan omgående underkastes en ny forarbejdning på samme virksomhed, forudsat at denne nye forarbejdning gør det egnet til konsum. Hvis det konstateres, at et parti er uegnet til konsum, skal det denatureres for at sikre, at det ikke anvendes til konsum.
6. Det er ikke påkrævet at forarbejde æggehvide til fremstilling af tørret eller krystalliseret albumin, som efterfølgende skal varmebehandles.
7. Hvis flydende æg ikke forarbejdes straks efter udslåningen, skal de opbevares enten i frossen stand eller ved en temperatur på højst 4 °C. Opbevaringsperioden ved 4 °C forud for forarbejdningen må ikke overstige 48 timer. Disse bestemmelser finder dog ikke anvendelse på produkter, som skal afsukres, hvis afsukringsprocessen finder sted snarest muligt.
8. Produkter, som ikke er stabiliseret, så de er holdbare ved rumtemperatur, skal nedkøles til en temperatur på højst 4 °C. Produkter til indfrysning skal indfryses straks efter forarbejdningen.

IV. ANALYTISKE SPECIFIKATIONER

1. Koncentrationen af 3-hydroxysmørsyre må ikke overstige 10 mg/kg i det ikke-modificerede ægprodukts tørstof.
2. Indholdet af mælkesyre i råmateriale til fremstilling af ægprodukter må højst udgøre 1 g/kg tørstof. For fermenterede produkter skal denne værdi dog være den konstaterede værdi inden fermentering.

3. Mængden af æggeskalsrester, hinder og andre eventuelle rester i det forarbejdede ægprodukt må højst være 100 mg/kg ægprodukt.

V. MÆRKNING OG IDENTIFIKATION AF ÆGPRODUKTER

1. Som supplement til de almindelige bestemmelser om identifikationsmærkning, der er omhandlet i bilag II, afsnit I, skal sendinger af ægprodukter, der ikke er beregnet til detailsalg, men til anvendelse som ingrediens i fremstillingen af et andet produkt, være forsynet med en etiket med oplysning om ægprodukternes opbevaringstemperatur og holdbarhed.
2. Når der er tale om flydende æg, skal den i punkt 1 omhandlede etiket ligeledes være påført ordene »ikke-pasteuriseret ægprodukt — behandles på bestemmelsesstedet« samt angivelse af dato og tidspunkt for udslåningen.

AFSNIT XI: FRØLÅR OG SNEGLE

Lederen af en fødevarer virksomhed, der tilbereder frølår og snegle til konsum, skal sikre at følgende krav overholdes:

1. Frøer og snegle skal aflives på en virksomhed, der er bygget, udformet og udstyret til dette formål.
2. Virksomheder, der tilbereder frølår, skal have et lokale til opbevaring og vask af levende frøer og til slagtning og afblødning af dem. Dette lokale skal være fysisk adskilt fra tilberedningslokalet.
3. Frøer og snegle, der er døde uden at være blevet aflivet på virksomheden, må ikke tilberedes til konsum.
4. Der skal foretages en stikprøvevis organoleptisk undersøgelse af frøer og snegle. Hvis undersøgelsen viser, at de udgør en risiko, må de ikke anvendes til konsum.
5. Umiddelbart efter tilberedningen skal frølårene vaskes grundigt under rindende drikkevand og straks nedkøles til en temperatur, der nærmer sig temperaturen for smeltende is, nedfrysnes eller forarbejdes.
6. Snegles hepatopankreas skal fjernes efter aflivning, hvis den udgør en risiko, og må ikke anvendes til konsum.

AFSNIT XII: AFSMELTET ANIMALSK FEDT OG GREVER

KAPITEL I: KRAV TIL VIRKSOMHEDER, DER INDSAMLER ELLER FORARBEJDER RÅVARER

Lederen af en fødevarer virksomhed, der indsamler eller forarbejder råvarer til fremstilling af afsmeltet animalsk fedt og grever, skal sikre at følgende krav overholdes.

1. Centraler, der indsamler råvarer og transporterer dem videre til forarbejdningsvirksomheder, skal have faciliteter til opbevaring af råvarer ved en temperatur på højst 7 °C.
2. Alle forarbejdningsvirksomheder skal have:
 - a) kølefaciliteter
 - b) et ekspeditionslokale, medmindre virksomheden kun leverer afsmeltet animalsk fedt i tankvogne, og
 - c) om nødvendigt egnet udstyr til tilberedning af produkter bestående af afsmeltet animalsk fedt blandet med andre fødevarer og/eller smagskorrigerende stoffer.
3. De i punkt 1 og 2, litra a), nævnte kølefaciliteter er imidlertid ikke nødvendige, hvis det ved leveringen af råvarerne sikres, at de aldrig opbevares eller transporteres uden aktiv nedkøling som omhandlet i kapitel II, punkt 1, litra d).

KAPITEL II: HYGIEJNEKRAV FOR TILBEREDNING AF AFSMELTET ANIMALSK FEDT OG GREVER

Ledere af fødevarer virksomheder, der tilbereder afsmeltet animalsk fedt og grever, skal sikre at følgende krav overholdes.

1. Råvarerne skal

- a) stamme fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som er blevet fundet egnet til konsum efter undersøgelsen før og efter slagtning;
- b) bestå af fedtvæv eller knogler, der er rimeligt fri for blod og urenheder;
- c) komme fra en virksomhed, der er registreret eller autoriseret i henhold til forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾ eller til denne forordning; og
- d) transporteres og opbevares under hygiejniske forhold og ved en indre temperatur på højst 7 °C, indtil afsmeltning finder sted. Råvarer må imidlertid opbevares og transporteres uden aktiv nedkøling, forudsat at de oparbejdes senest 12 timer efter udvindelsen.

2. Det er forbudt at anvende opløsningsmidler under afsmeltningen.

3. Hvis fedt, der skal raffineres, opfylder de normer, der er fastsat i punkt 4, kan afsmeltet animalsk fedt, der fremstilles i henhold til punkt 1 og 2, med henblik på forbedring af dets fysisk-kemiske kvalitet raffineres på samme virksomhed eller på en anden virksomhed.

4. Afsmeltet animalsk fedt skal afhængigt af typen opfylde følgende normer:

	Drøvtyggere			Svin			Andet animalsk fedt	
	Spiseligt talg		Talg til raffinering	Spiseligt fedt		Spæk og andet fedt til raffinering	Spiseligt	Til raffinering
	Premier jus ⁽¹⁾	Andet		Fedt ⁽²⁾	Andet			
ffa (% m/m oliesyre) maks.	0,75	1,25	3,0	0,75	1,25	2,0	1,25	3,0
Peroxid maks.	4 meq/kg	4 meq/kg	6 meq/kg	4 meq/kg	4 meq/kg	6 meq/kg	4 meq/kg	10 meq/kg
Uopløselige urenheder i alt	maks. 0,15 %			maks. 0,5 %				
Lugt, smag, farve	Normal							

⁽¹⁾ Afsmeltet animalsk fedt fremstillet ved afsmeltning ved lav temperatur af fersk fedt fra hjerte, netmave, nyrer og mesenterium fra kvæg og fedt fra opskæringsvirksomheder.

⁽²⁾ Afsmeltet animalsk fedt fremstillet af fedtvæv fra svin.

5. Grever til konsum skal opbevares i overensstemmelse med følgende temperaturkrav.

- a) Når greverne er afsmeltet ved en temperatur på højst 70 °C skal de opbevares:
 - i) ved en temperatur på højst 7 °C i højst 24 timer; eller
 - ii) ved en temperatur på – 18 °C eller derunder.
- b) Når greverne er afsmeltet ved en temperatur på over 70 °C og har et vandindhold på 10 % (m/m) eller derover, skal de opbevares:
 - i) ved en temperatur på højst 7 °C i højst 48 timer eller ved enhver anden tid- og temperaturkombination, der giver tilsvarende garanti; eller
 - ii) ved en temperatur på højst – 18 °C.
- c) Når greverne er afsmeltet ved en temperatur på over 70 °C og har et vandindhold på under 10 % (m/m), er de ikke underkastet nogen særlige temperaturkrav.

⁽¹⁾ Side 1 i denne EUT.

AFSNIT XIII: BEHANDLEDE MAVER, BLÆRER OG TARME

Lederen af en fødevarer virksomhed, der behandler maver, blærer og tarme skal sikre, at følgende krav overholdes:

1. Dyretarme, -blærer og -maver må kun afsættes, hvis:
 - a) de stammer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som er blevet fundet egnet til konsum efter undersøgelsen før og efter slagtning
 - b) der er saltet, varmebehandlet eller tørret, og
 - c) der efter den i litra b) nævnte behandling er truffet effektive foranstaltninger til at forhindre, at de kontamineres på ny.
2. Behandlede maver, blærer og tarme, der ikke kan opbevares ved omgivelsestemperatur, skal opbevares nedkølet i dertil indrettede faciliteter, indtil de afsendes. Navnlig skal produkter, der hverken er saltet eller tørret, opbevares ved højst 3 °C.

AFSNIT XIV: GELATINE

1. Ledere af fødevarer virksomheder, der fremstiller gelatine, skal sikre, at kravene i dette afsnit overholdes.
2. I dette afsnit forstås ved garvning: hærkning af huder ved hjælp af garvningsmidler, kromsalte eller andre stoffer, såsom aluminiumsalte, jernsalte, kiselsalte, aldehyder og kinoner, eller andre syntetiske hærkningsmidler.

KAPITEL I: KRAV TIL RÅVARER

1. Følgende råvarer må anvendes til fremstilling af gelatine til anvendelse i fødevarer:
 - a) knogler,
 - b) huder og skind fra opdrættede drøvtyggere,
 - c) svinehuder og -skind,
 - d) fjerkræskind,
 - e) sener,
 - f) huder og skind fra vildtlevende vildt,
 - g) fiskeskind og -ben.
2. Det er forbudt at anvende huder og skind, hvis de er garvede, uanset om denne forarbejdningsproces er afsluttet.
3. De råvarer, der er nævnt i stk. 1, litra a)-e), skal stamme fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og hvis kroppe er blevet fundet egnet til konsum efter undersøgelsen før og efter slagtning, og huder og skind skal hidrøre fra vildtlevende vildt, som er fundet egnet til konsum.
4. Råvarerne skal komme fra virksomheder, der er registreret eller autoriseret i henhold til forordning (EF) nr. .../2004⁽¹⁾ eller til denne forordning.
5. Indsamlingscentraler og garverier må også levere råvarer til fremstilling af gelatine til konsum, hvis de af de kompetente myndigheder er blevet specielt autoriseret til dette formål og de opfylder følgende krav:
 - a) De skal have lagerrum med faste gulve og glatte vægge, der er lette at rengøre og desinficere, og skal eventuelt være udstyret med køleanlæg.

⁽¹⁾ Side 1 i denne EUT.

- b) Lagerrummene skal renholdes og vedligeholdes på tilfredsstillende måde, så de ikke er en kilde til kontaminering af råvarerne.
- c) Hvis råvarer, der ikke er i overensstemmelse med dette kapitel, opbevares og/eller forarbejdes på disse virksomheder, skal de holdes adskilt fra råvarer, der er i overensstemmelse med dette kapitel, under hele forløbet fra modtagelse, opbevaring og forarbejdning til afsendelse.

KAPITEL II: TRANSPORT OG OPBEVARING AF RÅVARER

1. I stedet for identifikationsmærket i bilag II, afsnit I, skal råvarer, der leveres til en indsamlingscentral, et garveri eller en gelatinevirksomhed, under transporten være ledsaget af et dokument, hvori oprindelsesvirksomheden er anført, og som indeholder de oplysninger, der findes i tillægget til dette bilag.
2. Råvarerne skal transporteres og opbevares kølet eller frosset, medmindre de forarbejdes senest 24 timer efter at være afsendt. Affedtede og tørrede knogler eller benbrusk, saltede, tørrede og kalkbehandlede huder samt huder og skind, der er behandlet med syre eller base, kan dog transporteres og opbevares ved omgivelsestemperatur.

KAPITEL III: KRAV TIL FREMSTILLING AF GELATINE

1. Fremstillingsprocessen for gelatine skal sikre, at
- a) alt knoglemateriale fra drøvtyggere, der er født, opdrættet eller slagtet i lande eller områder, som ifølge EF-retsfor skrifterne er klassificeret som udsat for lav BSE-risiko, knuses fint og affedtes med hedt vand og behandles med fortyndet saltsyre (med en minimumskoncentration på 4 % og en pH-værdi < 1,5) i mindst to dage efterfulgt af en alkalisk behandling med en mættet calciumhydroxidopløsning (pH-værdi > 12,5) i mindst 20 dage med sterilisering ved 138-140 °C i fire sekunder, eller en godkendt ligestillet proces; og
- b) andre råvarer behandles med syre eller base efterfulgt af en eller flere skylninger. pH-værdien skal derefter reguleres. Gelatinen skal udvindes ved en eller flere på hinanden følgende opvarmninger efterfulgt af rensning ved filtrering og sterilisering.
2. Hvis lederen af en fødevarer virksomhed, der fremstiller gelatine, for al den gelatine, der fremstilles, opfylder de krav, der gælder for gelatine til konsum, må fremstilling og opbevaring af gelatine, der ikke er til konsum, foregå på samme virksomhed.

KAPITEL IV: KRAV TIL FÆRDIGVARERNE

Ledere af fødevarer virksomheder skal sikre, at gelatinen overholder grænseværdierne for restkoncentrationer i nedenstående tabel.

Restkoncentrationer	Grænseværdi
As	1 ppm
Pb	5 ppm
Cd	0,5 ppm
Hg	0,15 ppm
Cr	10 ppm
Cu	30 ppm
Zn	50 ppm
SO ₂ (Reith Williams)	50 ppm
H ₂ O ₂ (Den Europæiske Farmakopé 1986 (V ₂ O ₂))	10 ppm

AFSNIT XV: KOLLAGEN

1. Ledere af fødevarevirksomheder, der fremstiller gelatine, skal sikre, at kravene i dette afsnit overholdes.
2. I dette afsnit forstås ved garvning: hærkning af huder ved hjælp af garvningsmidler, kromsalte eller andre stoffer, såsom aluminiumsalte, jernsalte, kiselsalte, aldehyder og kinoner, eller andre syntetiske hærkningsmidler.

KAPITEL I: KRAV TIL RÅVARER

1. Følgende råvarer må anvendes til fremstilling af kollagen til anvendelse i fødevarer:
 - a) huder og skind fra opdrættede drøvtyggere
 - b) svineskind og -knogler
 - c) fjerkræskind og -knogler
 - d) sener
 - e) huder og skind fra vildtlevende vildt og
 - f) fiskeskind og -ben.
2. Det er forbudt at anvende huder og skind, hvis de er garvede, uanset om denne forarbejdningsproces er afsluttet.
3. De råvarer, der er nævnt i punkt 1, litra a)-d), skal hidrøre fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og hvis krop er blevet fundet egnet til konsum efter syn før og efter slagting, eller for så vidt angår huder og skind fra vildtlevende vildt fra dyr, som er fundet egnet til konsum.
4. Råvarerne skal komme fra virksomheder, der er registreret eller autoriseret i henhold til forordning (EF) nr. .../2004 ⁽¹⁾ eller i henhold til denne forordning.
5. Indsamlingscentraler og garverier må også levere råvarer til fremstilling af kollagen til konsum, hvis de af de kompetente myndigheder er blevet specielt autoriseret til dette formål, og de opfylder følgende krav.
 - a) De skal have lagerrum med faste gulve og glatte vægge, der er lette at rengøre og desinficere, og skal eventuelt være udstyret med køleanlæg.
 - b) Lagerrummene skal renholdes og vedligeholdes på tilfredsstillende måde, så de ikke er en kilde til kontaminering af råvarerne.
 - c) Hvis råvarer, der ikke er i overensstemmelse med dette kapitel, opbevares og/eller forarbejdes på disse virksomheder, skal de holdes adskilt fra råvarer, der er i overensstemmelse med dette kapitel, under hele forløbet fra modtagelse, opbevaring og forarbejdning til afsendelse.

KAPITEL II: TRANSPORT OG OPBEVARING AF RÅVARER

1. I stedet for identifikationsmærket i bilag II, afsnit I skal råvarer, der leveres til en indsamlingscentral, et garveri eller kollagenvirksomheden, under transporten være ledsaget af et dokument, hvori oprindelsesvirksomheden er anført, og som indeholder de oplysninger, der er omhandlet i tillægget til dette bilag.
2. Råvarerne skal transporteres og opbevares kølet eller frosset, medmindre de forarbejdes senest 24 timer efter at være afsendt. Affedtede og tørrede knogler eller benbrusk, saltede, tørrede og kalkbehandlede huder samt huder og skind, der er behandlet med syre eller base, kan dog transporteres og opbevares ved omgivelsestemperatur.

⁽¹⁾ Side 1 i denne EUT.

KAPITEL III: KRAV TIL FREMSTILLING AF KOLLAGEN

1. Kollagen skal fremstilles ved en proces, der sikrer, at råvarerne undergår en behandling, der omfatter vask, justering af pH med syre eller base efterfulgt af en eller flere skylninger, filtrering og ekstrudering, eller ved en ligestillet godkendt proces.
2. Efter at have undergået den i punkt 1 ovenfor nævnte proces kan kollagenen tørres.
3. Hvis lederen af en fødevarevirksomhed, der fremstiller kollagen, for al den kollagen, der fremstilles, opfylder de krav, der gælder for kollagen til konsum, må kollagen, der ikke er bestemt til konsum, fremstilles og opbevares på samme virksomhed.

KAPITEL IV: KRAV TIL FÆRDIGVARERNE

Lederen af en fødevarevirksomhed skal sikre, at kollagenen overholder grænseværdierne for restkoncentrationer i nedenstående tabel.

Restkoncentrationer	Grænseværdi
As	1 ppm
Pb	5 ppm
Cd	0,5 ppm
Hg	0,15 ppm
Cr	10 ppm
Cu	30 ppm
Zn	50 ppm
SO ₂ (Reith Williams)	50 ppm
H ₂ O ₂ (Den Europæiske Farmakopé 1986 (V ₂ O ₂))	10 ppm

KAPITEL V: MÆRKNING

Indpakning og emballering, der indeholder kollagen, skal være påført ordene »kollagen egnet til konsum«, og tilberedningsdatoen skal være angivet.

Tillæg til bilag III

MODEL TIL LEDSAGEDOKUMENT FOR RÅVARER TIL BRUG FOR FREMSTILLING AF GELATINE ELLER KOLLAGEN

I. Identifikation af råvarer

Produkttype:

Fremstillingsdato:

Emballagetype:

Antal pakninger:

Garanteret opbevaringsperiode:

Nettovægt (kg):

II. Råvarernes oprindelse

Den/de godkendte produktionsvirksomhed(er)s adresse(r) og registreringsnummer/-numre:

.....

III. Råvarernes bestemmelsessted

Råvarerne sendes:

fra:

(afsendelsessted)

til:

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen forelagde i juli 2000 et forordningsforslag om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer.

Europa-Parlamentet afgav udtalelse om forordningsforslaget i maj 2002. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse i marts 2001 ⁽¹⁾.

På baggrund af disse udtalelser vedtog Rådet en fælles holdning den 27. oktober 2003.

II. FORMÅL

Forordningsforslaget er det andet i en pakke på fem forslag, der tager sigte på at konsolidere, ajourføre og forenkle fællesskabslovgivningen om fødevarerhygiejne, samtidig med at der sikres et højt niveau for beskyttelse af folkesundheden. Rådet vedtog fælles holdninger til alle de fire forslag, der er omfattet af proceduren om fælles beslutningstagning ⁽²⁾ på samme tid.

Denne anden forordning fastsætter særlige hygiejnebestemmelser for ledere af fødevarer virksomheder, der håndterer animalske fødevarer. Bestemmelserne vedrører navnlig:

- autorisation af virksomheder
- identifikationsmærkning
- særlige krav i forbindelse med import, og
- fleksibilitet i særlige tilfælde

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

A. Generelt

Den fælles holdning indeholder mange ændringer i forhold til Kommissionens oprindelige forslag. De er ofte i overensstemmelse med sigtet i Europa-Parlamentets førstebehandlingsændringer. Kommissionen har accepteret ændringerne til forslaget.

Foruden de mere indholdsrelaterede ændringer, der beskrives i det følgende, indeholder den fælles holdning en række redaktionelle ændringer, herunder navnlig med henblik på at:

- sikre overensstemmelse med forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽³⁾
- sikre sammenhæng med hele resten af hygiejnepakken ⁽⁴⁾
- sikre indre sammenhæng og klarhed i forordningen, bl.a. ved at flytte de centrale principper fra bilagene til artiklerne ⁽⁵⁾, og
- tydeliggøre teksten ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Regionsudvalget har besluttet ikke at afgive udtalelse.

⁽²⁾ I december 2002 vedtog Rådet på grundlag af Kommissionens fjerde forslag direktiv 2002/99/EF om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum.

⁽³⁾ Herunder ændringer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 1-4, 6, 14, 111 og 120.

⁽⁴⁾ Herunder ændringer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 20, 23 og 47.

⁽⁵⁾ Herunder ændringer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 11, 12, 22, 24-27, 30, 32, 43, 52, 56, 62, 67 og 128.

⁽⁶⁾ Herunder ændringer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 16, 18, 19, 42, 45, 49, 83, 84 og 117.

Den indeholder desuden en række tekniske ændringer, der er i overensstemmelse med forordningens overordnede formål, jf. afsnit II ovenfor ⁽¹⁾.

B. Anvendelsesområde (artikel 1)

Rådet er af den holdning, at fællesskabslovgivningen ikke bør fastsætte hygiejneregler for **direkte levering** af små mængder af visse animalske fødevarer til den endelige forbruger og til lokale detailvirksomheder.

Den fælles holdnings bestemmelser om direkte levering af små mængder primærprodukter er derfor identiske med dem i den fælles holdning til den første hygiejneforordning. Endvidere er direkte levering af små mængder vildtlevende vildt, kød af vildtlevende vildt og af fjerkræ og lagomorfer, der slagtes på bedriften, udelukket fra forordningens anvendelsesområde ⁽²⁾. Rådet skal dog gøre opmærksom på:

- at direkte levering til lokale detailvirksomheder kun omfatter butikker og — med undtagelse af fjerkræ og lagomorfer, der slagtes på bedriften — restauranter, men ikke engros- eller forarbejdningsaktiviteter, og
- at medlemsstaterne skal fastsætte nationale regler for direkte levering, som skal sikre, at forordningens mål nås.

Rådet finder endvidere, at forordningen ikke skal finde anvendelse på **sammensatte produkter** (dvs. fødevarer, der indeholder både vegetabiliske produkter og *forarbejdede* animalske produkter). De generelle regler i forordningen om fødevarerhygiejne er tilstrækkelige for sådanne produkter ⁽³⁾.

Det fremgår af den fælles holdning, at sammensatte produkter (men ikke animalske produkter, der anvendes ved fremstillingen heraf) falder uden for forordningens anvendelsesområde. Derimod finder forordningen anvendelse på fødevarer, der indeholder vegetabiliske produkter og *uforarbejdede* animalske produkter. Den finder ligeledes anvendelse på forarbejdede animalske produkter, der indeholder vegetabiliske ingredienser, der er nødvendige for fremstillingen, eller som tilfører dem visse egenskaber.

Rådet mener desuden, at forordningen principielt ikke bør finde anvendelse på **detailhandel**, hvor de generelle regler i den første forordning som regel er tilstrækkelige. Dette generelle princip skal dog udbygges noget for at sikre en passende balance mellem beskyttelse af folkesundheden og praktiske hensyn.

Det påpeges derfor i den fælles holdning, at den *generelle regel* om, at detailhandel er udelukket af forordningens anvendelsesområde:

- ikke berører *særlige bestemmelser*, hvor det udtrykkeligt er angivet i forordningen, at de finder anvendelse på detailhandel (f.eks. skal sundhedsnormerne og visse hygiejnebestemmelser for levende toskallede bløddyr og fiskevarer gælde for detailhandel)
- ikke dækker *engrosaktiviteter* (der kunne være omfattet af den brede definition af »detailhandel« i forordning (EF) nr. 178/2002), undtagen i situationer, hvor enhver unødigt risiko for folkesundheden skal undgås
- ikke er til hinder for, at medlemsstaterne anvender *strengere nationale regler* for detailhandel.

⁽¹⁾ Herunder ændringer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 34, 35, 37, 40, 46, 50, 51, 54, 59, 60, 62-64, 66, 68, 70-76, 79, 80, 100, 103-109, 111-115, 118, 122-124, 133 og 134.

⁽²⁾ Den fælles holdning er således i overensstemmelse med sigtet i Europa-Parlamentets ændring 82, 97 og 129.

⁽³⁾ Den fælles holdning er således i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 5.

C. Udvalgsprocedurer (artikel 2, 9, 10, 11 og 12)

Rådet finder, at det generelt ikke bør være muligt at ændre forordningens **definitioner** gennem udvalgsproceduren. Men i stedet for at indsætte en lang række definitioner i artiklerne, har Rådet i den fælles holdning valgt at lade dem stå i bilag I og samtidig sikre, at dette bilag ikke kan ændres ved udvalgsproceduren. Af hensyn til fleksibiliteten kan der i bilag II og III indsættes tekniske definitioner, der kan ændres ved udvalgsproceduren ⁽¹⁾.

Den fælles holdning giver også mulighed for at vedtage **overgangsforanstaltninger** efter udvalgsproceduren, og den indeholder til supplerende af kriterierne for at foretage ændringer i bilag II og III en **ikke-udtømmende liste** over de situationer, hvor ændringer eller gennemførelsesbestemmelser kan vedtages efter udvalgsproceduren.

D. Autorisation af virksomheder (artikel 4)

Rådet finder, at forordningen bør indeholde en artikel, der fastsætter de forpligtelser, der påhviler ledere af fødevarer virksomheder med hensyn til at registrere og autorisere virksomheder, og at disse bør samordnes nøje med de kompetente myndigheders forpligtelser i henhold til forordningen om offentlig kontrol ⁽²⁾.

Desuden gøres det i den fælles holdning klart, at der ikke kræves autorisation af virksomheder, der oplagrer animalske produkter, som ikke kræver temperaturregulerede oplagringsforhold. Der vil endvidere blive fastsat overgangsordninger for eksisterende virksomheder.

E. Sundheds- og identifikationsmærkning (artikel 5 og bilag II, afsnit I)

Rådet accepterer ikke, at alt kød skal sundhedsmærkes ⁽³⁾. Sundhedsmærket skal kun anbringes på slagterier og kun på hele kroppe eller dele af kroppe af rødt kød for at afspejle den særlige rolle, som embedsdyrlægen spiller i sådanne tilfælde. Alt andet kød og alle andre animalske produkter, der håndteres i autoriserede virksomheder, skal i stedet påføres et identifikationsmærke. Dette er først og fremmest udtrykt i den fælles holdning ved hjælp af krydshenvisninger til forordningen om offentlig kontrol, der kommer til at indeholde regler for sundhedsmærkning.

Det fremgår tydeligt af den fælles holdning, at de specifikke krav til identitetsmærkning ikke berører den generelle forpligtelse, som ledere af fødevarer virksomheder har til at indføre systemer og procedurer til at sikre sporbarheden. Derved undgås unødigt overlappning af de eksisterende krav til etikettering og mærkning af æg.

F. Import (artikel 6)

Da forordningen først og fremmest drejer sig om de forpligtelser, der påhviler ledere af fødevarer virksomheder, indeholder den fælles holdning ikke procedureregler for import. De findes i den fælles holdning til forordningen om offentlig kontrol.

Derfor omhandler de resterende bestemmelser udelukkende de forpligtelser, ledere af fødevarer virksomheder har i forbindelse med import, først og fremmest i form af krydshenvisninger til de relevante artikler i forordningen om offentlig kontrol ⁽⁴⁾.

G. Særlige garantier (artikel 8)

Efter Rådets opfattelse bør bestemmelserne om salmonellagarantier indsættes i en særlig artikel. Den fælles holdning tager endvidere sigte på at:

- begrænse anvendelsen af sådanne garantier til de animalske produkter, som de i øjeblikket anvendes på i Sverige og Finland, samt til hakket kød af fjerkræ (som ikke i øjeblikket er i fri omsætning i Fællesskabet),

⁽¹⁾ Den fælles holdning er således i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 6.

⁽²⁾ Den fælles holdning er således i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 7, 57, 77, 98, 102, 110 og 125.

⁽³⁾ På dette punkt er den fælles holdning ikke i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 8 og 58.

⁽⁴⁾ Den fælles holdning er således i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 28 og 29.

- indføre fleksibilitet med henblik på at ajourføre kravene til handel med Finland og Sverige,
- indføre en mekanisme til indførelse af tilsvarende midlertidige krav for handel med andre medlemsstater med nationale kontrolprogrammer, der går videre end Fællesskabets minimumskrav for så vidt angår salmonella ⁽¹⁾.

H. **Fleksibilitet (artikel 10)**

Rådet finder, at der i en artikel bør gives medlemsstaterne mulighed for at vedtage nationale foranstaltninger med henblik på at tilpasse de detaljerede krav i bilag II, forudsat at dette ikke tilsidesætter forordningens mål. Rådet finder det også hensigtsmæssigt at skabe større åbenhed omkring den procedure, hvorefter medlemsstaterne gør brug af denne fleksibilitet for at sikre, at alle de påtænkte foranstaltninger underkastes en grundig gennemgang. Den fælles holdning indeholder derfor bestemmelser, der er identiske med dem i den fælles holdning vedrørende forordningen om fødevarerhygiejne ⁽²⁾.

Det fremgår af en betragtning, at de strukturelle krav og hygiejnebestemmelserne i forordningen skal finde anvendelse på alle typer virksomheder, herunder mindre virksomheder og mobile slagteenheder. De generelle bestemmelser om fleksibilitet indebærer, at der ikke er behov for en særlig henvisning til mobile slagteenheder i selve forordningen ⁽³⁾.

Den fælles holdning gør det også klart, at medlemsstaterne kan opretholde eller fastsætte passende sundhedsforanstaltninger vedrørende rå mælk og rå fløde, som er bestemt til direkte konsum.

I. **Anvendelsesdato (artikel 18)**

Rådet finder, at der som følge af omfanget af reformen af fødevarerhygiejnelovgivningen bør være en rimelig frist mellem vedtagelsen og anvendelsen af de nye regler ⁽⁴⁾. Det er også nødvendigt at sikre, at alle hygiejnepakkens forskellige elementer får virkning samtidig.

Derfor er det fastsat i den fælles holdning, at forordningen skal anvendes 18 måneder efter den dato, hvor alle pakkens elementer er trådt i kraft, dog ikke før den 1. januar 2006.

J. **HACCP (bilag II, afsnit II)**

Forordningen om fødevarerhygiejne indeholder generelle krav vedrørende risikoanalyse og kritiske kontrolpunkter (HACCP). Kommissionen havde i forslaget til forordning om offentlig kontrol opstillet specifikke mål, som HACCP-procedurerne på slagterier skulle opfylde. For at sikre den indbyrdes sammenhæng mellem hygiejnepakkens forskellige elementer har Rådet flyttet kravene til ledere af slagterier til forordningen om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer.

K. **Information om fødevarekæden (bilag II, afsnit III)**

Den fælles holdning indeholder krav til ledere af slagterier for så vidt angår information om fødevarekæden. Disse regler er et nødvendigt supplement til de krav, der stilles til primærproducenterne i forordningen om fødevarerhygiejne og til de kompetente myndigheder i forordningen om offentlig kontrol.

⁽¹⁾ Den fælles holdning er således delvis i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 10 og 61.

⁽²⁾ Den fælles holdning er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 31 og 53 og til dels med ændring 9.

⁽³⁾ Den fælles holdning er således i overensstemmelse med sigtet i Europa-Parlamentets ændring 41 og 81.

⁽⁴⁾ Den fælles holdning er således i overensstemmelse med sigtet i Europa-Parlamentets ændring 15.

Reglerne giver et betydeligt spillerum til at undgå unødigt bureaukrati ⁽¹⁾, ikke mindst fordi dette er et nyt system, som det er nødvendigt at revidere og tilpasse på baggrund af erfaringerne.

L. Nødslagtning (bilag III, afsnit I, kapitel VI)

Den fælles holdning indebærer en væsentlig stramning af reglerne om nødslagtning. Bl.a.

- må nødslagtning kun anvendes på dyr, der var sunde, inden de kom ud for en ulykke,
- skal kød fra nødslagtede dyr bære et særligt mærke,
- må denne type kød kun markedsføres i den medlemsstat, hvor det er slagtet (efter nationale regler, der vil kunne omfatte yderligere begrænsninger), og
- skal lederne af fødevarevirksomheder overholde ethvert krav, som embedsdyrlægen måtte stille til anvendelsen af kødet.

M. Vildtlevende vildt (bilag III, afsnit IV)

Rådet støtter tanken om EF-minimumskrav til uddannelse af jægere. Der er dog enighed om, at disse krav kun skal gælde for professionelle jægere, at medlemsstaterne ikke selv behøver at stå for uddannelsen, og at listen over de emner, uddannelsen skal omfatte, kun skal have form af en henstilling ⁽²⁾.

Ud over at skabe klarhed om disse punkter indeholder den fælles holdning også en række ændringer, der tager sigte på at forenkle og tydeliggøre hygiejnekravene for henholdsvis storvildt og småvildt ⁽³⁾. Det præciseres navnlig, hvilke dele af kroppen der skal (og hvilke der ikke behøver at) ledsage dyret til vildthåndteringsvirksomheden efter nedlæggelsen med henblik på kontrol.

N. Hakket kød, tilberedt kød og maskinsepareret kød (bilag III, afsnit V)

Forordning (EF) nr. 999/2001 forbyder fremstilling af maskinsepareret kød af visse typer af materiale fra drøvtyggere for at forebygge spredning af **overførbare spongiforme encephalopatiser**. Rådet finder det hverken ønskeligt eller hensigtsmæssigt at gentage dette forbud. Det fremgår klart af artikel 1, at det har forrang frem for forordningens regler ⁽⁴⁾.

Den fælles holdning stiller generelle krav til de råvarer, der bruges til fremstilling af **tilberedt kød**. De er tilstrækkelig fleksible til, at det er unødvendigt at åbne mulighed for nationale undtagelser.

Den fælles holdning fastsætter forskellige regler for **fremstilling og brug af maskinsepareret kød**, afhængigt af fremstillingsprocessens karakter. Moderne forarbejdningsmetoder ændrer ikke strukturen af knogler, der benyttes som råvarer, og fremstiller maskinsepareret kød med et kalkindhold, der ikke er væsentligt højere end i hakket kød.

⁽¹⁾ Den fælles holdning er således i overensstemmelse med sigtet i Europa-Parlamentets ændring 47-51 vedrørende forordningen om offentlig kontrol.

⁽²⁾ Den fælles holdning er således i overensstemmelse med sigtet i Europa-Parlamentets ændring 83 og 84.

⁽³⁾ Den fælles holdning er således i overensstemmelse med sigtet i Europa-Parlamentets ændring 85-90, 92-96 og 132.

⁽⁴⁾ Den fælles holdning er således kun i overensstemmelse med en del af Europa-Parlamentets ændring 107.

Der skal gælde enklere regler for maskinsepareret kød, der fremstilles under anvendelse af sådanne moderne metoder. Det skal på visse betingelser være muligt at benytte sådant maskinsepareret kød i tilberedt kød. Der gælder strengere krav for maskinsepareret kød, der fremstilles efter mere intensive metoder.

Medlemsstaterne får mulighed for at stille krav om **etikettering** på produkter, der ikke i øjeblikket er i fri omsætning på det indre marked, således at forbrugerne får mulighed for at træffe et informeret valg.

O. Mælk og mejeriprodukter (bilag III, afsnit IX)

Den fælles holdning indebærer en forenkling af kravene til varmebehandlet mælk.

Der henvises ikke til handelsstandarder for varmebehandlet mælk (såsom pasteurisering). I stedet fastsætter forordningen blot de hygiejnekrav, der er nødvendige for at beskytte folkesundheden, herunder særlige krav til varmebehandling, der supplerer de generelle krav i forordningen om fødevarerhygiejne.

Den fælles holdning fastslår også, at »rå mælk« ikke omfatter mælk, der er opvarmet til over 40 °C, eller som har været udsat for en anden behandling med tilsvarende virkning ⁽¹⁾.

P. Gelatine og kollagen (bilag III, afsnit XIV og XV)

Den fælles holdning bibeholder det nuværende krav om, at råvarer til fremstilling af gelatine skal ledsages af et dokument under transporten. Dette er hensigtsmæssigt for at sikre sporbarheden i en sektor, der omfatter både fødevarer og virkninger, der fremstiller tekniske produkter af animalske biprodukter. Der er ikke fastsat nogen kvalitetskrav til gelatine, da de ikke hører hjemme i en forordning om fødevarerhygiejne.

Den fælles holdning indeholder desuden også regler om kollagen, som er afledt af de regler, som Kommissionens beslutning 2003/42/EF tilføjede til direktiv 92/118/EØF.

Q. Andet

Den fælles holdning pålægger Kommissionen:

- at høre EFSA, når der er behov for det, og
- at aflægge rapport om gennemførelsen af forordningen efter fem år ⁽²⁾.

Den fælles holdning afspejler ikke de af Europa-Parlamentets ændringer, som Kommissionen ikke har kunnet acceptere ⁽³⁾.

IV. KONKLUSION

Rådet noterer med tilfredshed, at Kommissionen accepterer den fælles holdning, og at udkastet til forordning er i overensstemmelse med en lang række af Europa-Parlamentets førstebehandlingsændringer. Det håber, at forordningen og resten af hygiejnepakken dermed vil kunne vedtages hurtigt.

⁽¹⁾ Den fælles holdning er således i overensstemmelse med sigtet i Europa-Parlamentets ændring 21.

⁽²⁾ Den fælles holdning er således delvis i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 13.

⁽³⁾ Ændring 8, 17, 33, 38, 44, 55, 65, 69, 101 og 116.